Udfordringen

... hele kirkens ugeavis

Søndag den 25. januar 2026 * Uge 5 * * Årgang 54

"Guds veje er fuldkomne, hans løfter er sande. Han er et skjold for dem, der søger ly hos ham."
(Sl. 18,31)

At skrifte kan gøre os til mere glade og frie kristne, mener Flemming Baatz

Side 12-13

Andreas B. Mathew overtager generalsekretærposten i IAS

Side 3

'Ét skridt ad gangen' er både blevet en sang og en tilgang i Din Frikirke

Side 16-17

Åbent brev fra kristne i Indien beder præsidenten om at stoppe volden

Side 10

Modsat Trumps magtlogik var det ikke strategiske eller økonomiske interesser, der bragte danskerne til **Grønland**, men et kristent **missionsprojekt**, mener forsker

Side 9

Foto: Shutterstock / berni0004

Nye aktuelle titler på Hosianna.dk

249,-

GUDERNES GENKOMST - En okkult thriller om urgammelt ondskab

Torben Bramming har skrevet en spændende roman, hvor fortiden bryder ind i nutiden med en historie om tro, magt og ritualer, der ikke vil dø.

"...Wow, en overraskende læseoplevelse!"
- J. Fischer-Nielsen, boganmelder

249,-

Kunsten at oversætte Bibelen **tager dig med bag kulisserne på Bibelen på Hverdagsdansk.**

Med konkrete eksempler, viser forfatteren, hvad det kræver at oversætte Bibelen til nutidigt og forståeligt dansk.

Af Iver Larsen

Tlf: 74 56 22 02

FELIX REJSER

Sydsverige

7.- 13. juli fra kr. **10.400,-**

Farverige slotshaver, bølgende bakker og historiske byer. Tag med på en uforglemmelig rejse gennem Skåne i trygt og hyggeligt selskab.

felixrejser.dk/sydsverige

Hans Berntsen taler og beder for syge i Vestermarkskirken

Søndag den 1. februar kl. 10.30 gæster den tidligere Volvo-direktør Hans Berntsen Vestermarkskirken i Grinsted.

Hans Berntsen er kendt for sin rolige og jordnære facon, når han gennem de seneste 42 år har rejst i både ind- og udland for at bede for mennesker med sygdomme og skavanker.

Det hele startede med en personlig oplevelse af Guds nærvær under en voldsom bilulykke på motorvejen, og siden da har den tidligere direktør set tusindvis af mennesker få det bedre efter bøn.

Mange har gennem årene delt deres vidnesbyrd om helbredelse, efter at Hans har bedt for dem, og selvom han aldrig giver garantier på forhånd, er hans tro på Guds omsorg urokkelig. Mødet foregår i en afslappet atmosfære uden store armbevægelser. Uanset om du søger helbredelse for en konkret skavank eller blot er nysgerrig, er dørene åbne for alle kl. 10.30.

Har du lyst til at opleve forbøn på egen krop, er det denne søndag, det sker.

"Man skal ikke opfylde særlige krav eller være troende for at deltage. Alle er velkomne, præcis som de er," lyder det fra præst Charley Stephansen.

Red.

Aktuelt om Israel på UCB's Bibelskole

Torsdag den 29. januar kl. 14.00-16.00 sætter Per Nielsen fokus på, hvad der reelt sker i Mellemøsten.

Per Nielsen, der er formand for C4Israel, Kristne for Israel, vil gennemgå de overskrifter, der har handlet om Mellemøsten de seneste måneder og uger og se på noget af det, der står med småt, oplyser arrangørerne.

Undervisningen foregår på UCB Media, Hemsedalsgade 5, Kbh. S.

Bodil

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2025: Årgang 53. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

Simon Thidemann

Lisbeth Thomsen

Bodil Lanting

Erik Damm

Henriet. Pallesen

Troels Hertzum

Eilis Jokszies

Henrik Engedal

Kirsten Krog

Lisbeth Jepsen

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Lisbeth Jepsen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Panelredaktører: Anne Manning-Pedersen, Filip Smidt og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen
Abonnement@udfordringen.dk
Troels Hertzum
Bogsalg@udfordringen.dk
Bogholderi@udfordringen.dk
Henriette Pallesen
Hjemmesider: udfordringen.dk
hosianna.dk (bøger, musik, film)
udf.nu.
Revision: Redmark, Aarhus.
Tryk: Jysk Fynske Medier.
Medl. af Danske Medier. ISSN 0902-5693

Ugens profil: Michael Agerbo Mørch

Ny lektor i etik og religionsfilosofi ved MF i Aarhus

Ph.d. Michael Agerbo Mørch er blevet ansat fra 1. februar 2026 som lektor i etik og religionsfilosofi ved Menighedsfakultetet i Aarhus. Han kommer til Menighedsfakultetet fra en stilling som lektor i systematisk teologi ved Dansk Bibel-Institut i København.

Ifølge fakultetsleder Thomas Bjerg Mikkelsen faldt valget på Michael Agerbo Mørch blandt et stærkt ansøgerfelt:

"Michael Agerbo Mørch er en kompetent underviser med høj faglighed og stærke personlige kompetencer. Han har et smittende engagement, og vi er overbeviste om, at de studerende vil komme til at opleve, at han er én, der virkelig vil både kirken, samfundet og den enkelte noget."

Aktiv skribent og forfatter

Michael Agerbo Mørch er uddannet cand.theol. fra Københavns Universitet og Dansk Bibel-Institut (DBI) i 2018 og skrev i 2022 en ph.d.-afhandling, om hvordan systematisk teologi kan forstås som en videnskabelig disciplin.

Michael Agerbo Mørch har trods sine blot 37 år en omfattende produktion bag sig – senest med en fyldig portrætbog om forfatter og professor Frederik Stjernfelt med titlen "Professor, polemiker, polyhistor". Siden 2019 har han været litteraturanmelder af forskellige omgange på henholdsvis Information, Weekendavisen og senest Kristeligt Dagblad.

En tydelig stemme

På Menighedsfakultetet kommer Michael Agerbo Mørch til at arbejde med den del af teologien, der reflekterer over troens betydning i mødet med samtidens spørgsmål. Hvilket ifølge Thomas Bjerg Mikkelsen passer virkelig godt til Michaels profil:

"Med ansættelsen får vi en tydelig stemme i den offentlige samtale om teologi og etik. Hans formidlingsevner og omfattende publikationer understøtter vores ambition om at være en synlig og relevant teologisk stemme i den brede offentlighed," understreger Thomas Bjerg Mikkelsen.

Michael Agerbo Mørch ser selv frem til at blive en del af Menighedsfakultetets stab:

"Jeg er kommet på Menighedsfakultetet igennem flere år, og det har altid været en god oplevelse. Medarbejderne er dygtige, de studerende er flittige, og Menighedsfakultetet som institution står centralt i dansk kirkeliv. Det er et teologisk væksthus, og jeg er stolt over at få lov til at arbejde med på visionen om at drive teologi for kirkens skyld," siger Michael Agerbo Mørch med henvisning til Menighedsfakultetets slogan 'Teologi for kirkens skyld'.

Samarbejde med DBI

Thomas Bjerg Mikkelsen anser Michael Agerbo Mørch for at være en stor kapacitet på sit felt og er derfor meget taknemmelig for, at han har søgt en stilling ved Menighedsfakultetet.

"Vi blev glædeligt overraskede over, at Michael søgte stillingen, og vi er overbeviste om, at han vil være en gevinst for vores studerende og forskningsfællesskabet på Menighedsfakultetet."

Selvom Michael fremover får sin primære dagligdag på Menighedsfakultetet, vil han fortsat have en relation til DBI, da både DBI og Menighedsfakultetet indgår i Fjellhaug-samarbejdet, hvor uddannelsen af teologer løftes i fællesskab.

"Vi har et meget tæt og velfungerende samarbejde i Fjellhaug-fællesskabet. Hvis og når der er behov for det, kan han fortsat bidrage til undervisningen på DBI. Måske bliver det allerede aktuelt til efteråret," bemærker Thomas Bjerg Mikkelsen.

Michael Agerbo Mørch er 37 år gammel, gift med Elisabeth og far til tre piger.

Om Michael Agerbo Mørch

Født: 1988

Stilling: Ph.d. og lektor i etik og religionsfilosofi ved Menighedsfakultetet

Uddannelse: cand.theol. (Københavns Universitet, 2018), ph.d. i systematisk teologi (2022)

Forskningsområder: teologisk prolegomena og forholdet mellem teologi og teknologi

Akademisk virke: Adjunkt og lektor i systematisk teologi (DBI), hovedredaktør på Nordisk serie for kristen apologetik og religionsfilosofi, fagansvarlig på DBI for fagene examen philosophicum og teologisk dannelse og samtidsanalyse.

Simon

Ordet og Israel ansætter lederpar til Det Danske Hus i Israel

Christa og Poul Arne Nyborg skal være lederpar i Det Danske Hus i Poriya. Her skal de skabe gode rammer for kurser og Discipelskolen.

Til sommer flytter Christa og Poul Arne Nyborg ind i Ordet og Israels hus 'Det Danske Hus', som ligger i Poruiya i Israel. Her skal de som lederpar tage imod de mange danskere, som efter planen snart igen rejser til Israel for at deltage i kurser eller gå på Discipelskolen.

Ordet og Israel er meget glade for, at det netop er Christa og Poul Arne, der har sagt ja til denne vigtige post, skriver de på deres hjemmeside.Christa og Poul Arne har begge stor kærlighed til Israel og brænder for, at kristne danskere må få øjnene op for, hvor meget godt der er at hente ved at få åbnet de bibelske tekster i Bibelens eget land.

Christan og Poul Arne Nyborg skal til sommer rejse til Israel for at blive lederpar på Ordet og Israels hus ved Genesaret Sø.

Godt kendt med Israel

De kender begge arbejdet rigtig godt. Poul Arne er næstformand i Ordet og Israels bestyrelse frem til sommer og har været en del af bestyrelsen i mange år.

I efteråret 2025 tilbragte Christa ti uger i Jerusalem som Yad va Lev-medarbejder, hvor hun fik et møde med det jødiske folk, der gjorde stort indtryk på hende. Denne gang går turen så til Poriya ved Genesaret Sø.

Forlader KABB og lærerjob

Poul Arne forlader sit job i Kristeligt Arbejde Blandt Blinde, mens Christa vinker farvel til sit job, hvor hun underviser i dansk som andetsprog. Fra sommer skal de i stedet sørge for, at alt det, der sker i Det Danske Hus, er godt tilrettelagt, og de skal skabe de gode rammer, for at kursister og discipelskoleelever får et uforglemmeligt og betydningsfuldt ophold.

Et skridt i tro

Christa og Poul Arne glæder sig til den store udfordring og det store skifte og understreger, at de er afhængige af, at Gud går med i det hele.

"For os er det et skridt i tro at rejse til Israel. Vi er dybt afhængige af Guds hjælp og jeres forbøn. Vi glæder os utrolig meget til at være værtspar, så de fantastiske rammer i Poriya kan blive fyldt med unge disciple og andre kursusdeltagere, der får et møde med Gud i det land, hvor Bibelen blev til," fortæller de.

Bodil

Ny general-sekretær i IAS: "Vi skal løfte i flok"

I over 25 år har Andreas Bellaiche Mathew arbejdet for en bedre verden på tværs af kultur, kirke og kommunikation. Som ny general-sekretær for IAS vil han engagere flere i udviklingssamarbejde. For jo flere, der løfter, desto flere af verdens udsatte kan vi hjælpe, siger han.

Af Christoffer Wilki-Kurtzhals, IAS

"Jeg er optaget af at gøre en forskel for mennesker." Så enkelt beskriver Andreas Bellaiche Mathew motivationen for sit nye job som generalsekretær i International Aid Services (IAS).

Han har været fascineret af IAS' arbejde, lige siden Torben Madsen grundlagde organisationen i 2000. Derfor slog han til, da muligheden opstod.

"Jeg går ind i jobbet, fordi jeg synes, at IAS' arbejde er så meningsfuldt. At redde liv nu og her og samtidig skabe muligheder for mennesker på længere sigt – dét inspirerer mig," siger den 51-årige nordjyde, som tiltræder 1. marts 2026.

Bred erfaring er en styrke

At Andreas Bellaiche Mathew nu skal stå i spidsen for en kirkelig hjælpeorganisation lå ikke lige i kortene. Han har arbejdet i kultur- og kommunikationsbranchen og senest været direktør for en fond i sundhedsvæsnet. Samtidig har han været med til at udvikle Projekt:KIRKE i Hjørring.

"Når folk spørger mig, hvad jeg er, så kalder jeg mig selv en hybrid," fortæller han. Sin brede erfaring ser han som en styrke.

"Udviklingsverdenen er ret ny for mig. Men grundlæggende handler det også her om at fortælle historier, der motiverer folk til at engagere sig og bidrage til noget, der gør en kæmpe forskel," ræsonnerer han.

Troen som fundament

Andreas Bellaiche Mathew bliver en del af en organisation, som arbejder for en bedre verden på et kristent værdigrundlag. At troen er drivkraften, resonerer godt med Andreas Bellaiche Mathews eget udgangspunkt:

"Jeg oplever, at IAS' arbejde grundlæggende handler om, at alle mennesker skal føle sig set og elsket. For mig er det indbegrebet af at leve den kristne tro ud: Hvordan kan jeg gøre en forskel for min næste?"

Stafetten gives videre

Selv om Andreas Bellaiche Mathew har stor ledelseserfaring, er det første gang, han står i spidsen for en kirkelig hjælpeorganisation. Derfor er han også glad for overdragelsesperioden fra 1. marts til 1. juli i tæt samarbejde med stifter og afgående generalsekretær Torben Madsen.

"Jeg glæder mig til at lære af Torben og hans store erfaring. Hans hjerteblod har drevet arbejdet gennem 25 år."

For Torben Madsen kommer skiftet naturligt.

"Efter 25 år ved roret følte vi, at tiden var inde til at overdrage til en ny leder. Andreas er den helt rigtige til at overtage arbejdet. Han er utrolig dygtig og har et stort hjerte for mennesker i nød."

For Torben Madsen er det vigtigt, at baglandet fortsætter med at bakke op om organisationens arbejde. Fremover vil han bruge sin tid som præst i Betania Kirkecenter i Blåhøj og som leder af kirkens internationale arbejde.

Bredt ejerskab

Med Torben Madsens exit skal Andreas Bellaiche Mathew lede IAS ind i fremtiden. De vigtigste opgaver bliver at sikre organisationens økonomi i usikre tider, styrke arbejdet i Syd og engagere flere partnere i Danmark. Opgaver, som han glæder sig til at kaste sig over i tæt samarbejde med bestyrelse og medarbejdere.

Det brede ejerskab lægger han stor vægt på:

"Et stort bagland er vigtigt for IAS' arbejde. Jeg er meget optaget af at skabe sammenhængskraft og ejerskab. Jo flere, der ejer projektet, desto større bliver gennemslagskraften," mener han.

"Jeg oplever, at IAS' arbejde grundlæggende handler om, at alle mennesker skal føle sig set og elsket. For mig er det indbegrebet af at leve den kristne tro ud: Hvordan kan jeg gøre en forskel for min næste?" siger Andreas Bellaiche Mathew. Privatfoto

Han vil især arbejde for at engagere flere kirker, virksomheder og fonde i Danmark.

Som noget af det første skal Andreas Bellaiche Mathew en tur til Østafrika. Han glæder sig til at møde partnere og få indsigt i IAS' projekter.

"Det inspirerer mig, at vi kan være med til at forbedre samfund. At skabe bedre uddannelses- og arbejdsmuligheder, skabe fred og forsoning og arbejde med, hvordan vi passer på vores jord," siger han.

Herhjemme vil han sætte større fokus på livsvilkår for børn med handicap i Syd og kæmpe for, at der politisk skal findes flere penge til området. Det bliver også en mærkesag for ham at engagere flere unge.

"Alt det, IAS står for, er noget, unge mennesker kan spejle og engagere sig i," siger han.

Når Andreas Bellaiche Mathew træder ind ad døren til kontoret på Drejervej i København, bliver det både med respekt for historien og en lyst til at tage visionen i en ny retning. En verden i forandring kræver en organisation, der engagerer forskellige aktører i det danske samfund, mener han.

"Jeg elsker organisationer, hvor der er folk, som både tror og ikke tror, og lige midt imellem. Diversiteten gør os stærke, hvis vi formår at bruge den rigtigt."

Andreas Bellaiche Mathew sammen med IAS' afgående genrealsekretær Torben Madsen. Pressefoto

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

KLUMME

Kom sikkert frem

2026 startede op med frost og snelandskaber – smukt, men besværligt trafikmæssigt. DMI har været min mest brugte app de pågældende dage, da der var store geografiske forskelle i hvor meget sne, der var faldet, og hvilke varsler, der var gældende i de forskellige områder. Lige så smukt sneen er, lige så besværlig, synes jeg, det er at skulle køre i sneen.

Jeg kørte tidligt om morgenen. Aftenen før havde der været varsel om, at man frarådede al unødvendig udkørsel i området. Min mand, der var i Irland, ringede, inden jeg skulle køre, og sagde, at jeg skulle huske at køre forsigtigt og komme sikkert frem.

De store veje var ryddet, men på alle de mindre lå der stadig meget sne. Trods rydning var der dog også strækninger, hvor sneen havde føget vejen til igen, og der lå små snedriver. Det betød, at jeg måtte holde øjnene fokuseret på vejen, da ændringerne kom uden forvarsel.

Imens jeg kørte, stod solen op i den smukkeste farvepalet. Hvis jeg ville nyde den smukke solopgang, måtte jeg holde ind og tage en pause.

Min navigation i bilen kunne advare om nogle af områderne, hvor der lå sne, fordi andre bilister havde varslet det – men flere gange var det ikke varslet. Jeg måtte flere gange sænke hastigheden meget, og tog mig selv i at have lyst til at hæve hastigheden over det tilladte på mere fremkommelige strækninger for at nå frem til det aftalte tidspunkt.

Efter at solen var stået op, var det lettere at navigere og se længere frem, om der var områder dækket af sne.

Jeg tænkte, da jeg kørte, at der er mange paralleller i mit liv. Jeg kender utålmodigheden, når jeg er nødt til at sætte farten ned, og jeg kender de strækninger, hvor jeg ønsker at kompensere og sætte farten op for at nå hurtigere frem. Jeg kender også til at holde blikket så fokuseret på vejen, at jeg glemmer at stoppe op og se solen stå op, se de smukke sneformationner, se, hvad der sker omkring mig osv.

Hvis jeg skulle lave et mål for 2026, ville det være at blive bedre til at stoppe op og betragte det, der er om mig. At holde lige så fast på en ugentlig hviledag, som på alle ugens andre gøremål. Stoppe op ved ugens indsigt, tage tid til taknemmelighed, være opmærksom på lyset og farverne, nyde samvær med nogen, jeg elsker, og tage det ind, før jeg igen starter op og kører videre ad den vej, der er min.

Af Dorthe Sandvad
autoriseret coach

Lær at høre Guds stemme:

Ind i det profetiske

'Ind i det profetiske' er en ny bog om, hvordan du lærer at høre Guds stemme og vokser i at håndtere det på en sund måde i dit liv og over for dem, du betjener med det profetiske.

Michael Bobjerg tager udgangspunkt i sit eget møde med det profetiske og leder læseren til konkrete skridt i retningen af at kunne høre Gud tale og bruge den profetiske gave. 200 sider. 199 kr.

Læs mere og bestil på hosianna.dk

Bibelens påskeberetning fylder for lidt i folks bevidsthed, mener Jonas Ægidius.

Derfor har han fremstillet en påskekalender, der ligesom en julekalender tæller ned til festen og hjælper børn og voksne med at forberede sig til påsken.

Påskekalender med 16 låger

Der er mange traditioner, som hjælper os med forberedelser til jul, men somme tider glemmer vi, hvad og hvem vi fejrer. Det samme gælder påsken, som der er langt mindre fokus på i folks bevidsthed, mener Jonas Ægidius. Derfor har han fremstillet en påskekalender, som i løbet af 16 dage fortæller om "de vigtigste dage i verdenshistorien".

Jonas Ægidius, som er uddannet pædagog og medarbejder i kirkeligt børnearbejde, fortæller om baggrunden for påskekalenderen:

"Jeg har i flere år gået og ærgret mig over to ting:

1) Til jul er vi slet ikke i tvivl om, at det snart er jul, for der er juleting, julemusik, julearrangementer alle steder både i og udenfor kirken. Det er godt, så vi ikke glemmer, at det er jul, men min erfaring er, at vi nemt kan glemme det, som det hele handler om: At Gud blev menneske i Jesus.

2) I modsætning til juletiden har vi traditionelt ikke en nedtælling til påske. Vi har heller ikke så mange særlige arrangementer eller særlig meget pynt fremme, når vi nærmer os påskeugen.

Her er der ikke lige så meget, som fjerner fokus fra det, som det hele handler om: Jesu død og opstandelse. Men vi kan nemt glemme at forberede os til de vigtigste dage i verdenshistorien. Påskeforberedelserne kan nemt blive glemt både blandt kristne og ikke-kristne."

"Det er jo påske i næste uge!"

Påsken falder på forskellige datoer fra år til år, så man kan somme tider høre folk sige: "Det er jo påske i næste uge!" Netop det ville ingen sige om jul ugen før juleaften, for her forbereder vi os meget længe.

Men ingen jul uden påske og ingen påske uden jul, fastslår Jonas Ægidius, som fortæller om påskekalenderens tilblivelse:

"Jeg ønsker, at alle børn og unge får muligheden for at høre om, hvor vidunderlig Jesus er," siger Jonas Kaltoft Ægidius, der har udviklet påskekalenderen. Han er uddannet pædagog, gift og hjemmegående husfar til to børn på 2 og 4 år. Jonas har tidligere været ansat som børne- og ungdomsmedarbejder i Lindehøj Kirke. I dag kommer han og familien i Københavnerkirken.

"Der er brug for nogle konkrete tiltag, så vi bliver bevidste om, at påsken nærmer sig, og så vi kan forberede os til de vigtigste dage i verdenshistorien. Det, tror jeg, alle kan bruge både børn og voksne.

Jeg har derfor forsøgt at lave et konkret tiltag til børn og deres familier, hvor nedtællingen til påsken kan blive synlig, tydelig og aktiv derhjemme, i skolen eller i klubben -eller hvor man nu bruger påskekalenderen. Påskekalenderen vil både kunne forberede børn og familier åndeligt, fysisk og mentalt til påske, da der bag hver låge er en tekst om påsken, et spørgsmål til refleksion og en aktivitet, så man kan lave noget konkret op til påske."

Forventningsglæde til påsken

"Det begyndte i 2024, hvor jeg lavede en hjemmelavet påskekalender til børnene i Lindehøj Kirke, hvor jeg arbejdede. Jeg printede og klippe-klistrede lange strimler med tal og billeder på og så tekst med aktiviteter på bagsiden, så man kunne klippe af for hver dag.

For flere børn og familier skabte den forventningsglæde op til påske. Det var netop det, der var mit håb: At børn og deres familier må få en større forventningsglæde op til påskedag, ligesom mange har op til jul."

Solgt til over 80 kirker

"Derfor lavede jeg en ny påskekalender i 2025, hvor den kunne blive trykt med låger, så det mindede om en rigtig julekalender. Jeg spurgte Han Lever-kampagnen, om de var interesseret i at få dette tiltag ind under deres kampagne, så de fik noget materiale til børn, og den anden vej fik jeg lidt hjælp til det økonomiske og PR."

Jonas havde håbet at kunne sælge nogle hundrede eksemplarer til andre kirker, så det kunne dække udgifterne ved at få trykt nogle påskekalendere med låger til børnene i Lindehøj Kirke, men han blev overrasket.

"Der blev solgt ca. 3.150 stk. i 2025 til 80 forskellige kirker, klubber, familienetværk, legestuer, et bofællesskab, et par skoler og en del private rundt omkring i hele Danmark fra Nordjylland til Bornholm," fortæller Jonas, og tilføjer, at der også var mange forskellige kirkesamfund, der købte kalenderen.

"Store dele af det kirkelige landskab købte dem: Pinsekirker, frikirker, adventistkirker, missionsforeninger, baptistkirker, fri- og valgmenigheder, folkekirker, Apostolsk Kirke, Kristent Fællesskab og endda et forlag på Færøerne."

Mange forudbestillinger

På grund af efterspørgslen i 2025 har flere opfordrede Jonas til at lave en påskekalender igen i 2026.

"Der kom også nogle gode input til forbedringer fra de erfaringer, børn havde gjort sig rundt omkring i landet. Denne gang er der trykt 4.000 eksemplarer, som udkommer omkring 1. feb. Der er allerede forudbestilt ca. 3.000 stk.," fortæller Jonas Ægidius, som håber, der vil være nok til alle interesserede.

Fra 21. marts til 5. april

Påskekalenderne kan købes indtil den 21. marts, hvor den første låge skal åbnes.

"Den sidste låge åbnes påskedag den 5. april. Den lægger op til en stor fest over, at vi tror på, at Jesus besejrede døden og blev levende igen, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv."

Hvad er der bag lågerne?

Bag hver af lågerne er der et spørgsmål, man kan tænke over og tale lidt sammen om.

Der er også en idé til en aktivitet, man kan lave, og et billede, der relaterer til teksten, så især de mindste af børnene bedre husker og forstår indholdet.

Bag enkelte låger vil der være andet indhold. Derudover kan der være links til videoer, sang og musik.

Det er også muligt at vinde noget, da der bag tre af lågerne gemmer sig nogle konkurrencer, som kan besvares via hjemmesiden www.paaskekalender.dk.

Bodil

Frikirken Haven flytter ind i den gamle studestald, der ligger tydeligt ved kystvejen i Aarhus. Fotos: Haven

Nye lokaler for frikirken Haven i Aarhus giver nye muligheder

Af Simon Thidemann

Frikirken Haven er en frikirke i Aarhus og en del Apostolsk Kirke i Danmark. Haven har haft flere adresser siden oprettelsen i 2015. De senste år har kirken holdt til i nogle lokaler i den gamle postgård på Fredens Torv i Aarhus.

Men 1. marts 2026 flytter de ind i nye og flotte lokaler. I øvrigt kunne bygningen til forveksling godt ligne en gammel kirkebygning. Det er det dog ikke tilfældet. Bygningen er en gammel studestald fra 1865. Oprindeligt opført uden for byen - blandt andet for undgå lugtgener inde i byen.

I 1992 blev lokalerne, der ligger med gavlen ud mod kystvejen i Aarhus, renoveret og indrettet som attraktive kontorlejemål.

Frikirken Haven har aktivt søgt efter nye lokaler til kirken i nogen tid, fortæller kirkens præst Tobias Haslund-Thomsen, og kirken har tidligere kigget på netop den gamle studestald ved Kystvejen.

"Vi er en kirke i vækst både antalsmæssigt og i forhold til generationer. Det stiller andre krav, når der kommer børn i en kirke. Vi havde behov for en større sal og nogle andre lokaler til blandt andet børnekirke. Vi har derfor tidligere undersøgt muligheden for at leje os ind i netop denne bygning, men vi fik at vide, at den

Tobias Haslund-Thomsen har været ledende præst i frikirken Haven siden 2021. Kirken blev etableret i 2015.

allerede var udlejet, og i øvrigt var prisen mange gange større, end vi havde råd til," fortæller Tobias Haslund-Thomsen, der er ledende præst i Haven.

Meget favorabel husleje

Frikirkens interesse i bygningen ved Kystvejen skulle dog vise sig at bære frugt alligevel. Den nye ejer af bygningen har nemlig en vision om, at bygningen ikke bare skal være en "død kontorbygning". Han kontaktede derfor Tobias Haslund, da han hørte om interessen.

"Han (*ejeren, red.*) vil gerne have, at bygningen også bruges efter kl. 16 og i weekenderne. Han kommer ikke selv i kirke, men efter at have læst lidt om vores kirke, kontaktede han os og sagde, at han gerne ville have, at vi skulle være i hans bygning. Derefter tilbød han os nogle meget, meget favorable lejevilkår, som ikke er ret meget højere end det, vi giver i vores nuværende lejemål," fortæller Tobias Haslund-Thomsen.

Giver nye muligheder

Tobias Haslund-Thomsen glæder sig over, at frikirken nu skal til at holde til i en flot og ikonisk bygning i Aarhus.

"Det har ikke været et mål i sig selv at få flotte lokaler som disse, men vi er meget begejstrede for muligheden og for pludselig at være i nogle lokaler, som kan blive et aktiv for os," siger Tobias Haslund-Thomsen med henvisning til, at de nye lokaler og den synlige placering giver flere muligheder for kirkens arbejde.

"Vi ønsker at være en kirke i centrum af Aarhus og nå mennesker i Aarhus med evangeliet. De her lokaler er indbydende og skaber noget synlighed, som både gøre det nemmere for os at række ud til nye og at samles i fællesskab."

Åben festgudstjeneste

Frikirken Haven lejer ikke hele bygningen, men får en kirkesal og adgang til fællesarealer, der giver mulighed for café, kirkekaffe, børnekirke osv.

Haven overtager bygningen fra 1. marts 2026, og søndag den 8. marts kl. 10.30 er der festgudstjeneste, hvor alle interesserede er velkomne til at deltage.

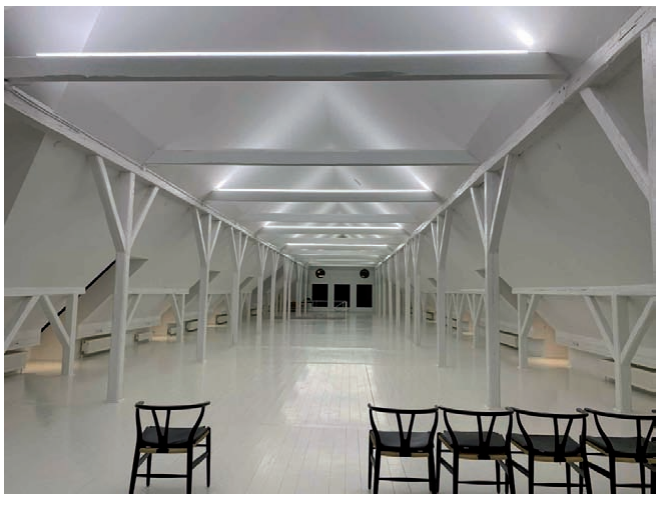

Frikirken Haven får en flot ny kirkesal på 170 m2 og har desuden adgang til fællesarealer med mulighed for café m.m.

Koncert med to profiler fra Jesus Culture

To af moderne lovsangs mest markante stemmer, Kim Walker-Smith og Chris Quilala fra Jesus Culture, kommer til Danmark.

Glow inviterer til en helt særlig koncertoplevelse, når de to tidligere Jesus Culture medlemmer besøger Danmark. Publikum kan se frem til en aften fyldt med nærvær, fællesskab og stærke musikalske øjeblikke.

Kim Walker-Smith og Chris Quilala er internationalt kendt fra deres mange år som centrale frontfigurer i Jesus Culture, hvor de har været med til at forme nutidig lovsang. Deres musik har nået millioner verden over og bruges i kirker og lovsangsmiljøer på tværs af kirkesamfund.

Koncerten i Danmark bliver en unik mulighed for at opleve deres sange i et intimt og autentisk koncertformat, hvor fokus er på både musikalsk kvalitet og nærvær.

Billetsalget åbner mandag d. 19. januar kl. 12.00 på billetsalg.dk.

Koncerten arrangeres af Citykirken Aarhus og Glow.

Eilis

Danmission har meldt sig ud af Dansk Missionsråd

Danmission melder sig ud af Dansk Missionsråd. Udmeldelsen har ikke noget at gøre med den igangværende proces om muligt navneskifte, siger Danmissions formand.

Danmission har fra næste år meldt sig ud af Dansk Missionsråd. Det bekræfter Dansk Missionsråds generalsekretær, Henrik Sonne Petersen, der modtog udmeldelsen i december 2025, skriver Kristeligt Dagblad.

Dansk Missionsråd er en paraplyorganisation for danske missionsselskaber og har i øjeblikket 34 medlemsorganisationer, der hver betaler 0,85 procent af deres gaveindtægt i kontingent. Her er Danmission den største og er også den eneste, der rammer loftet på 250.000 kroner.

Formand for Danmissions bestyrelse, Louise Buch Viftrup, fortæller, at der er tale om en betinget udmeldelse, som var nødvendig på dette tidspunkt, da medlemmer har ét års opsigelsesvarsel.

Louise Buch Viftrup afviser, at beslutningen har noget at gøre med organisationens interne diskussion om, hvorvidt ordet 'mission' fortsat skal indgå i Danmissions arbejde.

Ifølge Louise Buch Viftrup skyldes udmeldelsen økonomi - både hos Danmission og hos Dansk Missionsråds økonomi, som der ifølge Danmission og andre organisationer hersker en del usikkerhed omkring efter sammenlægningen med Center for Kirkeligt Udviklingssamarbejde.

"Hvis der kan findes en løsning, hvor Danmission ikke skal betale så stor en del af Dansk Missionsråds budget, og hvis der kan komme endeligt styr på sammenlægningen mellem CKU og Dansk Missionsråd, eller findes en anden løsning, vil Danmission genoverveje beslutningen," siger hun til Kristeligt Dagblad.f

Udover Danmission har også Luthersk Mission, Baptistkirken og Mission Aviation Fellowship Danmark inden for kort tid meldt sig ud af Dansk Missionsråd.

Simon

LEDERARTIKEL

Det er svært at finde fred i farten

Smid lidt lovsang i højttaleren, og glem verden et øjeblik. Det er balsam for sjælen og superrengøring for hovedet.

Verden larmer i vores lille land. Ufreden rumsterer og truer. Og på de sociale medier og i de almindelige medier galoperer det hele af sted i et stadigt vildere tempo, og i vores frygt for ikke at følge med og i vores store ønske om at følge med er vi paradoksalt nok blot med til at øge mediernes tempo.

Det larmer også nogle gange i vores kirker. Og ufreden rumsterer og truer. Evangelisk Alliances bedeuge er netop overstået som et årligt højdepunkt for bredt kirkeligt samarbejde. Hvor kirkerne mødes om det vigtigste. Men rundt omkring lurer uroen hele tiden. Nye bølger med nye trends skyller med varierende styrke ind over kirken – som regel båret af de sociale medier. Prædikanter fra ind- og udland. Gode og mindre gode teorier om verdens ende og verdens fyrste. Åndelige holdninger til Trump og USA. Kristne, der håner andre kristne for at tage fejl. Eller kristne, der anklager andre kristne for at gøre for lidt, gøre det forkert, mene det for lidt eller mene det lidt for meget osv.

Der er i øvrigt en tendens i tiden til at overdrive betydningen af al ting. Bare fordi 100 mennesker mener noget på Facebook, er det ikke ensbetydende med, at hele verden er ved at gå i den retning.

Nogle steder taler vi om en stille vækkelse, andre steder taler vi om frafald. Unge strømmer til kirken. For nogle handler det mest om moral og værdier. Andre steder står netop moralen og værdierne for fald – i nogle tilfælde i kirkens navn, i andre tilfælde i opposition til kirkens navn. Politik og kirke har det med at tage hinanden som gidsler, hvis de bliver blandet for tæt sammen.

Internettet strømmer over med falske profeter og usunde prædikanter, og kæmpestore kirker, hvor Jesus måske vil sige, ja, du gjorde store tegn og undere, men jeg kender dig ikke, og du har aldrig kendt mig. Andre steder er det hele så dødt, at det eneste gode, der er at sige om det, er, at man da i det mindste ikke kan være i tvivl om, at det er dødt.

Fomo har længe været et kendt begreb og eksisterer helt sikkert også i kristne kredse. Fomo er en forkortelse for 'fear of missing out', frygten for at gå glip af noget. Der foregår så meget hele tiden, særligt på de sociale medier. Både gode og dårlige ting. Det er svært at følge med. Fomo står for øvrigt i sin natur i stærk kontrast til det kristne princip om at glæde sig med de glade og sørge med de sørgende. Det er svært at nå at føle noget mere end overfladisk, hvis man mest af alt hele tiden er bange for at gå glip af noget eller have overset noget.

Drop derfor din fomo. Kig i stedet på dig selv. Din omgangskreds. Din kirke. Dit liv. Og gør det rigtige og det gode lige der. Det er ikke meningsløst, og det er ikke lidt. Det er godt – og så overlever du nok, hvis du går glip af en trend eller to.

Og få så sat det musik på, skru ned for tempoet i hovedet. Så er det meget nemmere at klare verden, når det hele bliver lidt for meget. Nyd Guds fred, og drik din kaffe, mens den er varm, som jeg for nyligt hørte et klogt menneske sige. Og undskyld, hvis denne leder er skrevet i et lidt larmende og rodet format. Men det passer vel egentlig meget godt til pointen - hvis du altså ikke missede den, eller dem, i farten.

Guds fred.

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

UGENS PRÆDIKEN

Af Palle Flyger

Rejseleder og foredragsholder i Dansk Europamission

Det er først, når vi "dør", vi bærer megen frugt

På en tur i Holland købte jeg en pose tulipanløg. Visionen var at få de smukkeste tulipaner til at gro i vores have. Da sæsonen for tulipaner nærmede sig, gik jeg utålmodigt og holdt øje med mine tulipaner. For der skete ligesom ikke noget! Der var absolut ingen vækst af tulipaner, medens at altmuligt andet som uønsket ukrudt voksede frimodigt frem af jorden! Jeg delte min frustration med min kone. Hendes eneste respons var: "Det var dig der ville have tulipaner! Så er det dig, der sætter løgene!" – Mere behøvede jeg ikke at høre! Jeg gik ud i skuret, og voila, der på hylden stod min pose med tulipanløg! Jeg havde simpelthen glemt at plante løgene og fik ingen lifligt duftende tulipaner det år!

Et sædekorn må lægges i jorden og dø for at kunne vokse frem og bære nyt liv. Et billede, der også er relevant i vores kristenliv. Illustrations: Bigstock

Jesus sagde; Hvis ikke et hvedekorn bliver lagt i jorden og dør, så bliver det aldrig til mere end det ene korn. Men hvis det dør, vil det bære megen frugt. Den, der klamrer sig til det jordiske liv, vil miste det himmelske. Men den, der giver afkald på sit eget liv i denne verden, vil få det liv, som varer evigt.

Jesus er vores forbillede

Jesus talte selvfølgelig om sig selv og sin snarlige lidelsesfulde død på korset, til vores frelse. Forestil dig et øjeblik, evangelierne, Jesu lignelser, miraklerne! Men intet kors! Intet offer! Hvad ville konsekvensen være? Intet sonoffer, du må selv bøde for din synd! Ingen frelse, for du kan ikke redde dig selv! Ingen menighed, men måske en litteraturgruppe med interesse for oldtidens skrifter.

Hvis ikke hvedekornet lægges i jorden og dør, så bliver det aldrig til mere end det ene korn. Kig dig rundt næste gang, du mødes i din menighed eller missionshus. I er en direkte frugt af Jesu offer på korset og hans opstandelse. "I er Guds elskede børn, så lad ham være jeres forbillede i alle ting. Elsk hinanden, ligesom Kristus elskede os. Han gav jo afkald på sit liv for vores skyld og bragte sig selv som et lifligt duftende offer til Gud." (Efeserbrevet 5.2)

Lad Jesus være jeres forbillede, et lifligt duftende offer til Gud.

Vores visioner må dø

Vi kan have nok så mange visioner om blomstrende velduftende menigheder, men hvis ikke frøet, dig og mig, lægges i jorden og dør, forbliver det kun visioner og snak.

Når det gælder os, så er Guds mål missionsbefalingens ord: Gør folkeslagene til disciple, døb og lær de unåede Jesus at kende, således at en velduft af Guds nåde, godhed og trofasthed spredes udover de unåede etniske grupper.

Mon der også vil sprede sig en velduft over Danmark. Hvem vil sige: Herre, her er jeg, send mig? Over gaden til min nabo – og til verdens ende.

Den liflige duft fra konvertitkirken

Jeg møder konvertitkirken i den muslimske verden i mit arbejde i Dansk Europamission. Kristne, som risikerer chikane, diskrimination og endda døden, fordi de deler liv og tro med deres unåede muslimske naboer.

Dansk Europamission erfarer, hvordan der mange steder i Nordafrika, Mellemøsten og Centralasien spreder sig en liflig duft fra modige og hengivne konvertitkristne, som planter menigheder, hvor der aldrig har været menighed før.

Igennem årtier bad kristne, om at Jerntæppet mod den kommunistiske verden måtte brydes ned. Det skete så pludseligt, og landene i Østeuropa og det gamle Sovjetunionen blev frie, nogle steder dog kun for en tid. Vækkelsesvinde og en velduft af Guds frelse skyllede ind over landene.

I mange år lagde missionærer deres liv ned i Iran og så ikke selv den vækkelse, vi ser i vores tid. Da den Islamiske revolution fandt sted i 1979, var der måske ikke mere end 500 konvertitkristne i Iran. Der er voldsomme uroligheder i Iran i dag, men som svar på mange kristnes bønner vil vi måske få lov at overvære, at islams hus styrter i grus. Længe har vi været vidner til en voksende velduft fra den iranske konvertit kirke. Det anslås at op mod 1 million iranere fra muslimsk baggrund er blevet kristne.

Mon der også vil sprede sig en velduft over Danmark. Hvem vil sige: Herre, her er jeg, send mig? Over gaden til min nabo – og til verdens ende.

Hvis visionerne, vi har, får lov til at dø, vil de kunne vokse som hvedekornet og tulipanløget og bære megen frugt.

Prædikentekst: Joh. 12,23-33

Hvedekornet må dø for at kunne bære frugt

Jesus svarede disciplene: »Timen er kommet, da Menneskesønnen skal herliggøres. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør, bliver det kun det ene korn; men hvis det dør, bærer det mange fold.

Den, der elsker sit liv, mister det, og den, der hader sit liv i denne verden, skal bevare det til evigt liv. Den, der tjener mig, skal følge mig, og hvor jeg er, dér skal også min tjener være.

Den, der tjener mig, ham skal Faderen ære. Nu er min sjæl i oprør, og hvad skal jeg sige? Fader, frels mig fra denne time? Nej, det er derfor, jeg er nået til denne time. Fader, herliggør dit navn!«

Da lød der en røst fra himlen: »Jeg har herliggjort det, og jeg vil atter herliggøre det.« Folkeskaren, som stod der og hørte det, sagde, at det var torden. Andre sagde: »En engel talte til ham.«

Jesus sagde til dem: »Den røst lød ikke for min skyld, men for jeres skyld. Nu fældes der dom over denne verden, nu skal denne verdens fyrste jages ud. Og når jeg er blevet ophøjet fra jorden, vil jeg drage alle til mig.«

Det sagde han og betegnede dermed, hvordan han skulle dø.

Bibeltekst bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

Af Kirsten Krog
Cand. mag.

Opdag værdien af tidebøn
– at bede med Salmernes Bog

Både hos katolikker, ortodokse og protestanter findes der efterhånden flere og flere, der har opdaget værdien af at bede tidebøn – en bønsform, der har rødder tilbage i jødedommen. Som salmisten i Salmernes Bog 119,164 skriver: "Syv gange dagligt priser jeg dig."

Bøn over hele døgnet

I kirken blev tidebønnen fra begyndelsen mest bedt i klostrene. Her var dagen inddelt i hele otte bønstider, der fordelte sig over hele døgnet. Man startede således midt om natten med matutin, hvorefter man igen gik til sengs for tidligt om morgenen at stå op for at bede laudes, også kaldet morgenbønnen.

Derefter fulgte i løbet at dagen fire kortere tidebønner: prim, terts, sekst og non, der – som navnene siger – skulle bedes i den første, den tredje, den sjette og den niende time på dagen (ikke at forveksle med kl. et, tre, seks og ni). Derefter fulgte aftenbønnen, vesper, og endelig bønnen før natten, komplet. Senere blev dagens tidebønner dog reduceret til syv bønstider, da prim blev droppet.

Mange af tidebønnerne består af tekster fra Salmernes Bog, andre salmer fra Det Gamle Testamente eller Zakarias', Marias eller Simeons lovsang fra Lukasevangeliet.

Tidebønnens opbygning

Tidebønnerne er opbygget over samme læst, men kan veksle lidt efter hvilken tradition, man følger, og fra tidebøn til tidebøn.

Hver tidebøn indledes med en kort bøn om hjælp i bønnen. Derefter synges en hymne, hvorefter man synger eller læser et antal salmer fra Bibelen, ofte tre. Disse salmer er primært taget fra Salmernes Bog, men dertil kommer andre salmer fra Det Gamle Testamente og i nogle traditioner også fra Det Nye Testamente. Til matutin eller læsningernes tidebøn, som denne bøn også kaldes, er der desuden to længere læsninger, den ene fra Bibelen, den anden fra den kirkelige tradition.

Efter at have bedt salmerne læses en kort bibeltekst, og man synger en vekselsang. Herfra er tidebønnerne lidt forskellige. Matutin og de korte bønner i løbet af dagen afsluttes herefter med en bøn, hvorimod laudes, vesper og komplet udvides med endnu en lovsang fra Det Nye Testamente. For laudes' vedkommende er der tale om Zakarias lovsang, som man kan finde i Lukasevangeliet kapitel 1, vers 68-79. Til vesper er det Marias lovsang, som står i vers 46-56 – også i Lukasevangeliet kap. 1. Til komplet synger man Simeons lovsang fra Lukasevangelium, kapitel 2, vers 29-32. Laudes og vesper fortsættes nu med en række forbønner, der kan afsluttes med frie forbønner. Alle tidebønner afrundes med en bøn fra dagen.

Tidebønnerne egner sig godt til fællesbøn og kan derfor med fordel bedes sammen i bedegrupper. Her kan det anbefales at bruge de gregorianske melodier, der er lavet til salmerne. Det kan man selvfølgelig også gøre, hvis man beder dem alene, men vekselvirkningen, når to grupper eller to personer skiftes til at synge et vers, er med til at stemme hjertet til bøn.

Mit første møde med tidebønnen

Første gang, jeg selv stiftede bekendtskab med tidebønnen, var, da jeg som teenager kom i en karismatisk kreds i Snedsted i Thy ledet af sognets præst, Bent Feldbæk Nielsen. Tidligt hver morgen gik han over i kirken og bad sammen med et par af os unge nogle kapitler fra Salmernes Bog.

Jeg vidste ikke dengang, at der var noget, der hedder tidebøn, og jeg opdagede da heller ikke, at det faktisk var det, vi bad i dens mest enkle form. Allerede den gang oplevede jeg imidlertid værdien af på den måde at bede med Bibelen, og jeg tænker, at der sikkert er mange kristne, der på den måde – uden at vide det – har stiftet bekendtskab med den ældgamle tradition med at bede tidebøn.

> *"Allerede den gang oplevede jeg imidlertid værdien af på den måde at bede med Bibelen."*

Forskellige tidebøger

Men der findes også egentlige tidebøger. I Den Katolske Kirke findes således versioner: Den ene, Antifonale monasticum, har rødder i det benediktinske klosterliv og benyttes fortsat i klostre, hvor man lever efter Benedikts regel. Denne tidebog findes ikke på dansk.

Den anden, Liturgia horarum, benyttes af andre klosterfællesskaber, katolske præster og mange katolske lægfolk. Den udkom i noget af en "mursten" på dansk i 1986, men har nu i en årrække været udsolgt. Teksterne til Læsningerenes tidebøn kan dog stadig købes. Man kan også finde tidebogen i en nyere dansk oversættelse på nettet på webstedet Universalis.

Vil man gerne opleve, hvordan tidebønnen bedes i klostrene, kan man henvende sig til fx benediktinerne i Høsterkøb ved Birkerød eller karmelitterne i Hammershøj ved Hillerød.

Også i protestantiske kredse har tidebønnen vundet indpas. Oprindelig var det særligt i de højkirkelige kredse i Folkekirken. Men efterhånden har den også vundet indpas i karismatiske kredse ikke mindst gennem Bethlehemskirken på Nørrebro i København og under inspiration fra svenske Peter Halldorff, der har rødder i Pinsebevægelsen.

Gennem tiden har der været flere danske udgaver af en protestantisk eller økumenisk version af tidebogen. Senest har Forlaget ProRex udgivet tidebogen i flere bind.

Hvorfor bede tidebøn?

Men hvorfor skal man så bede tidebøn? De fleste kristne har jo i forvejen en bønspraksis? Der er flere grunde:

1) Tidebønnen gør det lettere at opretholde en bønsdisciplin. Den kan danne en ramme om den morgen- og aftenbøn, man allerede beder, og være en hjælp til at bede i åndelige tørkeperioder, hvor følelserne er væk, og man kan være fristet til at slække på bønnen.

2) Når man har bedt tidebøn over længere tid, oplever man, at salmerne fra Salmernes Bog dukker op i ens tanker også udenfor bønstiderne. Dette sker især, hvis man synger salmerne på de gregorianske melodier – som man også ved det fra andre sange, man kan "få på hjernen".

3) Samtidig er tidebønnen en hjælp til ikke at blive "egoistisk" i sin bøn. Når man udelukkende bede frie bønner – der også oftest bliver en fast remse – kan bønnen ende med at have fokus på ens egne behov og bøn for ens nærmest. Men i tidebønnen lægger man i virkeligheden stemme til alles sukke og bønner. Fx er det ikke altid, man kan lægge sine egne følelser og behov ind i klagesalmerne, men så bliver man i stedet talerør for dem, der ikke selv kan bede.

4) Når man beder tidebøn, bliver man desuden en del af en verdensomspændende bønsbevægelse. Til alle tider og i alle døgnets timer er der mennesker, der beder tidebøn. På den måde bliver de samme bønner uafladeligt bedt på alverdens sprog.

5) Og sidst, men bestemt ikke mindst, ved man, at de bønner, man beder, også blev bedt af Jesus, da han "tog tjenerskikkelse på".

Hvordan bede tidebøn?

Men hvordan kommer man så i gang med at bede tidebøn?

I en almindelig travl hverdag er der selvfølgelig ikke mulighed for at bede alle dagens tidebønner, og i alle tilfælde kan det anbefales at starte langsomt op, fx med en enkelt daglig tidebøn, gerne laudes eller vesper.

Hvis man ikke fra starten vil gå ud og investere i en tidebog, kan man begynde med blot at bede 1-3 salmer fra Salmernes Bog eventuelt indledende med en salme fra Den Danske Salmebog og så afslutte med frie bønner og Fadervor.

Senere kan man så anskaffe sig en tidebog og med tiden måske udvide sine bønnetider til laudes om morgenen, vesper, når man kommer hjem fra arbejde, og komplet, inden man går i seng.

Spørg panelet

Anne Manning-Pedersen er teolog, bibellærer og rådgiver og en del af Udfordringens svarpanel. Læs mere om Anne og find yderligere kontaktinfo på www.annemanning.dk.
Skriv dit spørgsmål til info@annemanning.dk. Du vælger selv, om du vil være anonym eller offentliggøre dit navn.
Panelet varierer mellem at tage emner op, som de selv er stødt på, og at svare på spørgsmål fra læsere eller mennesker, de har haft en samtale med.

Hvordan skal jeg bære mig ad med at tilgive en person, som jeg har svært ved at tilgive?

Kære Anne
Hvis nu jeg har en person, som jeg har svært ved at tilgive, hvad skal jeg så gøre ved det?
Patrick

Når vi tilgiver andre, frigør det os på en måde fra en usynlig byrde og gør livet meget mindre stressende og mere behageligt i det lange løb. Gud tilgiver os frit og fuldstændigt, og han forventer, at vi tilgiver andre på samme måde. Foto: Bigstock

Hej Patrick,

Det er et af de spørgsmål, jeg får meget ofte, og en situation, mange kæmper med.

Apostlen Peter kæmpede selv med dette spørgsmål om at tilgive en vanskelig person. En person, der er vanskelig at tilgive, har enten begået en meget alvorlig forseelse eller fornærmet dig gentagne gange, hvilket får dig til at føle dig krænket og frustreret. Jesus adresserede begge disse muligheder, da han underviste om tilgivelse.

Jeg må sige, at jeg er glad for, at du sagde 'svært ved at tilgive' og ikke 'umuligt kan tilgive'. Brugen af ordet 'svært' og ikke 'umuligt' i dit spørgsmål viser også dit hjertes villighed til at tilgive, selvom det er vanskeligt, og dette er også et godt sted at starte.

Svært er ikke umuligt – det kræver bare en smule forståelse af bibelsk tilgivelse og et par specifikke praktiske strategier for at gøre det vanskelige muligt og komme videre i denne vigtige evne for os som Jesu disciple.

Jesus er kompromisløs

Jesus underviste mange gange om tilgivelse. Da han lærte sine disciple Fadervor, kom han med en radikal udtalelse om tilgivelse i Matt. 6,14-15. Han sagde: "Hvis I tilgiver dem, der har gjort noget forkert mod jer, vil jeres Far i Himlen også tilgive jer. Men hvis I nægter at tilgive, vil han heller ikke tilgive jer."

Jeg kan godt forestille mig, at Peter begyndte at gruble over, hvad Jesus havde lært dem, og at han begyndte at tænke noget i retning af: Jeg skal nok tilgive andre, ligesom Gud tilgiver mig – hvor svært det end er. Det er jeg enig i – men hvad med én, der gentagne gange fornærmer mig? Skal jeg bare tilgive igen og igen?

Dette måtte have været grunden til Peters spørgsmål i Matt. 18,21: "Herre, hvor mange gange skal jeg tilgive én, der forsynder sig imod mig? Er syv gange nok?"

Da Peter stiller Jesus dette spørgsmål, kan man næsten høre frustrationen i hans stemme. Måske følte han, at han havde nået grænsen for sin evne til at holde ud med én, der gentagne gange fornærmede ham. Peters andet spørgsmål lyder, som om han vil sige: "Hvornår kan jeg stoppe med at tilgive én, der gang på gang krænker mig, Herre?" Han troede jo nok, at han var storsindet ved at tilbyde tilgivelse syv gange!

Men da Jesus svarede, gjorde han det ikke lettere for Peter i denne kamp. Jesus spurgte ikke engang ind til krænkeren eller forseelsens alvor. Han svarede simpelthen, direkte og kompromisløst: "Jeg siger dig - ikke indtil syv gange, men indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange." Læs dette i Matt. 18,22.

Tilgivelse sætter os fri

Hvad Jesus sagde var: Når det kommer til tilgivelse, Peter, giver det ingen mening at tælle, for mennesker er mennesker og har en tendens til gentagne gange at fornærme hinanden. At tælle er et unødvendigt spild af tid og følelsesmæssig energi. Vi skal blive ved med at tilgive lige så mange gange, som folk angrer, og nogle gange endda, når de ikke gør det.

Dette skyldes, at tilgivelse ikke handler om den anden person, men derimod om den, som tilgiver. Tilgivelsen frigør os på en måde fra en usynlig byrde og gør livet meget mindre stressende og mere behageligt i det lange løb.

Jeg siger i det lange løb, fordi det i øjeblikket kan virke hårdt og endda overvældende, men i det lange løb har bitterhed og vrede en historik med altid at koste meget mere end selve tilgivelsen. Det er også en demonstration af Guds egen nåde, og som hans disciple bringer vi vores Fader megen glæde, når vi efterligner ham i vores opførsel.

Alvorlige konsekvenser ved ikke at tilgive

For at præcisere sin pointe fortalte Jesus lignelsen om den utilgivende tjener i Matt. 8,23-35. Denne lignelse lærer os, at Gud tilgiver os frit og fuldstændigt, uanset hvor stor vores forseelse er, og han forventer, at vi tilgiver andre på samme måde. Men når vi nægter at gøre dette, er der alvorlige konsekvenser.

Jesus understreger, at den tilgivelse, vi modtager fra Gud, er betinget af vores tilgivelse over for andre. Det er ikke forbryderen eller forseelsen, vi fokuserer på, men det faktum, at vi tilgiver, fordi vi er tilgivet. Samtidig vil manglende tilgivelse sætte os i fare for at blive overgivet til 'bøddelknægtene', et udtryk, der af mange fortolkes som sygdom eller dæmonundertrykkelse.

Der er talrige vidnesbyrd om mennesker, der blev helbredt for sygdomme som gigt, migræne og mange andre langvarige og alvorlige sygdomme, netop da de traf et valg om at tilgive folk og give slip på den smerte, bitterhed og vrede, de følte over for disse krænkere.

Når vi tilgiver nogen, betyder det ikke, at de går fri for konsekvenserne af deres forkerte handlinger. Det betyder derimod, at vi frigør dem fra at være fængslet i vores hjerter og i stedet overgiver dem til Den retfærdige Dommer, der altid dømmer retfærdigt.

1. Joh. 1,9 siger: "Hvis vi bekender vores synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vores synder og renser os fra al uretfærdighed."

Der er ingen grænser for Guds tilgivelse. Den har kun én betingelse, nemlig at vi bekender vores synder. Gud tilgiver os lige så mange gange, som vi kommer til ham i omvendelse, så det er logisk, at vi tilgiver andre lige så ofte, når de beder om vores tilgivelse. Det indebærer, at vi ikke holder styr på, hvor mange gange vi bliver fornærmet af den samme person – på samme måde, som Gud handler med os.

Vilje - ikke følelse

Det er også muligt at nå til et punkt, hvor vi lærer at tilgive den, der har syndet imod os, selv når vedkommende ikke har bedt om tilgivelse. Jesus gjorde dette, mens naglerne blev drevet ind i hans hænder, da han råbte i sin intense smerte: "Far, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør" (Luk. 23,34).

Jesus forberedte sig på sin død og opstandelse og overlod al den dom, hans uretfærdige mordere fortjente, til sin Far, Dommeren, der dømmer retfærdigt. I 1. Pet. 2,21 og 23 fortæller Peter os, at Jesus efterlod os et godt eksempel, og vi skal følge i hans fodspor.

Mange tror fejlagtigt, at tilgivelse er en følelse, snarere end en viljeshandling. Men man kan træffe en positiv beslutning om at tilgive, selv når følelserne er negative. Der er også mange mennesker, som kæmper med utilgivelse, fordi de forveksler tilgivelse med forsoning. Men tilgivelse og forsoning er to separate og forskellige ting.

Nogle gange har man tilgivet en anden mange gange, men uden at nå til en forsoning. Det at blive forsonet med sin modpart kan kræve en vanskelig samtale, hvor man må sætte grænser for at sikre, at man fremover bliver behandlet med respekt.

Dermed sikrer man, at tilgivelsen ikke tages for givet, eller at den krænkede person udnyttes, især hvis krænkeren også er en discipel af Jesus.

Konflikter mellem kristne

I Matt. 18 giver Jesus en klar strategi til, hvordan kristne skal forholde sig til indbyrdes konflikter. En person, der ikke sætter klart definerede grænser i sin relation til et andet menneske, vil tit opleve, at der sker en distancering i forholdet. Distancen skyldes dog ikke bitterhed eller utilgivelse, men derimod en mangel på simpel selvrespekt og den visdom, der giver et stressfrit liv.

Alt afhængigt af, hvor tæt relationen har været, skal krænkeren have at vide, hvor stor en belastning, vedkommendes adfærd bebyrder forholdet med. Krænkeren skal også vide, at denne belastning uundgåeligt vil påvirke relationens fremtid, og at konsekvenserne er stress og belastning, som fører til distancering i forholdet.

Et hjerte uden bitterhed

Selv hvis der er sket en distancering i relationen, eller kontakten er fuldstændig afbrudt, skal den krænkede person holde sit hjerte frit for bitterhed og vrede. Dette kan man let teste ved at overveje, hvordan man ville reagere, hvis krænkeren pludselig skulle have brug for én. Det at være oprigtig og tilgængelig for krænkeren i dennes behov er et godt parameter til at teste, om man har et tilgivende hjerte over for krænkeren.

Matt. 18 forklarer, at hvis denne vanskelige samtale ikke kan foregå eller lykkes mellem de to parter i konflikten, skal de inddrage en eller flere modne medkristne som rådgivere til at hjælpe med samtalen.

Tilgivelse handler i bund og grund ikke om at holde styr på omfanget eller hyppigheden af forseelser, men om at bevare et tilgivende hjerte.

Når vi tilgiver på denne måde, afspejler vi Guds egen grænseløse kærlighed og tilgivelse over for alle angrende syndere og bringer ham dermed stor glæde som vores Far.

Jeg tror, at dette også er et af de tidspunkter, hvor han ser ned fra himlen og siger: Du er mit elskede barn, dig er jeg fuldt ud tilfreds med.

Det er godt at stille spørgsmålet: Hvad ville Jesus have gjort – og derefter gøre det samme!

Jeg håber, at dette hjælper, Patrick!

Vær velsignet!
Anne

Forsker: Grønland handlede om mission, ikke om magt

I 1721 sejlede præsten Hans Egede til Grønland i håbet om at finde de gamle kristne nordboere, som man mente levede der i åndelig nød uden forkyndelse, dåb og nadver. Foto: Shutterstock / xpixel

Af Iben Thranholm

Midt i den aktuelle politiske krise omkring Grønland og præsident Trumps krav om amerikansk ejerskab af øen af sikkerhedspolitiske og strategiske grunde kan det være værd at rette blikket bagud. For Danmarks forbindelse til Grønland begyndte på en helt anden måde end den, vi i dag forbinder med stormagtspolitik. Modsat Trumps magtlogik var det ikke strategiske eller økonomiske interesser, der bragte danskerne til Grønland, men et kristent missionsprojekt.

Da Danmark i begyndelsen af 1700-tallet igen vendte blikket mod Grønland, var det ikke drevet af handelskompagnier eller drømme om økonomisk gevinst. Det var drevet af teologi. Af en kristen forestilling om ansvar. For forbindelsen mellem Danmark og Grønland begyndte ikke som et kolonialt handelsprojekt, men som et missionskald – i en tid hvor Danmark og Norge endnu var ét rige, og hvor kongemagt og kirke var uløseligt forbundet.

Kristendommen kom først

Historien går imidlertid endnu længere tilbage. Længe før Hans Egede og den lutherske mission satte kurs mod Nordatlanten, havde kristendommen allerede én gang fundet vej til Grønland. Omkring år 985 sejlede nordboerne – vikinger fra Island og Norge – vestpå og slog sig ned i det sydlige Grønland. De var bønder, jægere og søfarere, men også kristne. I løbet af få generationer blev de døbt, kirker blev bygget, og Grønland fik sit eget bispesæde under den katolske kirke.

Ruinerne af stenkirker og gårde vidner den dag i dag om et kristent samfund, der levede isoleret, men forbundet til den europæiske middelalderkirke.

Disse nordboere – efterkommere af vikinger og katolikker – forsvandt siden fra historien. Omkring midten af 1400-tallet ophører de skriftlige kilder. Europa ændrede sig, klimaet blev koldere, handelsveje brød sammen, og Grønland gled ud af bevidstheden. Men ingen vidste med sikkerhed, hvad der var sket. Var de døde? Var de flyttet? Eller levede de stadig – glemt, forladt og uden præster, sakramenter og Guds ord?

Hans Egedes kald

Det var dette spørgsmål, der i århundreder nagede kristne sind i Norden. Og det var netop dette spørgsmål, der i 1721 førte til, at Hans Egede sejlede mod Grønland. Egede var overbevist om, at de gamle nordboere stadig levede deroppe, men nu afskåret fra kirken og dermed i åndelig nød.

For Egede var dette ikke blot en historisk gåde, men et alvorligt kristent ansvar. Hvis kristne mennesker levede uden evangeliet, uden dåb og nadver, måtte nogen handle. Missionen var derfor ikke et privat eventyr, men et kald, der blev taget op af kongen og staten. I den lutherske forståelse var det kongens pligt at værne om kirkens liv og sikre, at evangeliet blev forkyndt.

Det var således ikke et spørgsmål om udnyttelse, men om genkristning. At der siden opstod handel, administration og politisk styring, ændrer ikke ved, at udgangspunktet var religiøst.

Da Egede ankom, fandt han ikke de nordboere, han havde håbet at møde. De var for længst borte. Tilbage var ruinerne – tavse vidner om et kristent samfund, der engang havde eksisteret. I stedet mødte han inuitterne, som aldrig havde hørt evangeliet. Missionens fokus ændrede sig, men dens grundlæggende karakter gjorde ikke. Grønland forblev et missionsfelt, og staten tog gradvist ansvar for kirke, skole og samfundsliv.

Ikke en handelskoloni

Det er netop denne pointe, historikeren Thorkild Kjærgaard i nyere tid har insisteret på i den offentlige debat. Thorkild Kjærgaard boede i 13 år i Nuuk fra 2002 til 2015 sammen med sin familie og var lektor i historie ved Grønlands Universitet.

Ifølge ham kan Danmarks forhold til Grønland ikke forstås ud fra klassiske kolonimodeller. Grønland var ikke en handelskoloni. Der var ingen store profitter, ingen plantager, intet slavearbejde. Tværtimod var Grønland i århundreder et økonomisk underskudsprojekt. Alligevel fastholdt staten sit engagement.

Hvorfor? Kjærgaards svar er konsekvent: fordi Grønland blev opfattet som et kristent og moralsk ansvar. Et folk og et land, man var forpligtet på – ikke en ressource, man kunne udnytte. Det betyder, at historien begynder et andet sted, end den ofte fortælles i dag.

Et kristent bånd

Hvis forbindelsen mellem Danmark og Grønland begyndte som et kristent projekt, rejser det spørgsmålet: Er der stadig noget kristent og kirkeligt, der binder os sammen i dag? Eller er relationen blevet reduceret til politik, jura og økonomi?

Ifølge Thorkild Kjærgaard er svaret klart ja:

"Der er et stærkt bånd, selvom der er opstået en selvstændig grønlandsk kirke med egen identitet. Kirken i Grønland har en stor arv fra herrnhutterne, der kom til Grønland i 1733 for at støtte Hans Egedes mission. Grønlænderne slutter op om deres kirke, og omkring 95 procent af befolkningen er medlemmer. Kirken i Grønland er en del af folkekirken – rigsfællesskabets folkekirke."

Grønlænderne betaler ikke kirkeskat; kirken finansieres via landsstyrets midler. Grønland har sin egen biskop, som indgår i det danske bispekollegium.

Ifølge Kjærgaard er det afgørende, at forestillingen om Danmark som en hård kolonimagt aldrig har præget det kirkelige forhold. Den grønlandske kirke står med en klar identitet og i enhed med den danske kirke:

"Her er der ingen offermentalitet. Kristendommen på Grønland er generelt pietistisk, præget af en særlig salmesang med tydeligt pietistisk tonefald. Egede var pietist – ligesom herrnhutterne."

Kirken som forbillede?

Men kan kirkerne spille nogen rolle i den aktuelle konflikt mellem USA, Danmark og NATO?

Kjærgaard svarer nøgternt:

"Det eneste, kirkerne kan gøre, er at fastholde rigsenheden. Hvis Grønland som nation havde haft det samme tætte identitetsbånd, som kirken har, ville vi stå stærkere over for USA. Forholdet mellem kirkerne er et forbillede for staten. Der er ingen splittelse. Gid der var samme harmoni i det politiske system, som der er mellem kirkerne."

For nylig udsendte biskopperne i Grønland, Færøerne og Danmark en fælles erklæring:

"Som Grønlands, Færøernes og Danmarks biskopper ønsker vi for vores lande, at vi må få kræfter og mod til at være i Rigsfællesskabets brogede kreds, hvor vi tager den forsonende samtale op, holder sammen og finder glæden og styrken til at bevæge os ind i den fælles fremtid. Vi beder for freden og for respekten nationerne imellem."

For sent?

Alligevel frygter Kjærgaard, at det kan være for sent:

"I stedet for at fastholde, at vi hører sammen, har vi i årtier insisteret på forskelle og på Danmark som kolonimagt. Den største fejl var selvstyreloven i 2009. Den giver Grønland ret til at forlade rigsfællesskabet når som helst. Det betyder, at USA ikke kan være sikker på, at der ikke kommer en folkeafstemning, hvor Grønland indgår aftaler med Rusland eller Kina. Det vil USA ikke acceptere."

"Hvis den kristne identitet havde bundet Danmark og Grønland sammen, som den gjorde i begyndelsen, kunne situationen måske have set anderledes ud i dag. Derfor står kirkens tætte fællesskab fortsat som et stærkt forbillede – også i en tid, hvor stormagtslogik synes at trumfe historisk ansvar," understreger Thorkild Kjærgaard.

Foto: Shutterstock / Olga Gavrilova

Arkivfoto fra Kolkata, Indien, viser tiggere foran Nirmal, Hriday, et hjem for syge og døende, der blev etableret af Moder Teresa og drives af kristne missionærer. Foto: Bigstock

Åbent brev til Modi: "Stop volden mod kristne, der kun gør godt i Indien!"

På sociale medier deler indiske kristne dette åbenhjertige brev til premierminister Narendra Modi og indenrigsminister Amit Shah.

Ærede hr. premierminister Narendra Modi og hr. Amit Shah, dette er et åbent brev, der er sendt til jer af medlemmer af kristne kirker, der tror på Jesus Kristus, og som forfølges af dem, I kalder jeres egne, med jeres tavse godkendelse.

Selv her i det 21. århundrede lever tusindvis af mennesker i Indien uden tøj, mad, medicin, uddannelse eller husly! Hvis det er situationen nu, hvor elendige må forholdene så ikke have været for 100, 500, 1.000 eller 2.000 år siden?

Missionærernes indsats

Vi er ikke bange for at indrømme det åbent, at de kristne missionærer, der kom til Indien dengang, så vores forfædre stuvet sammen uden mad og tøj (måske var jeres forfædre endda i samme situation!).

Missionærerne gav dem tøj. Missionærerne sørgede også for majsmel og hvede. Varmen fra de tæpper, de gav, gjorde det muligt for den nuværende generation at se dagens lys! Det var også gennem missionærerne, at vi først blev bekendt med blyanter, kuglepenne og bogstaver!

Alle fik hjælp – men kun to procent blev kristne

Kun to procent af dem, der modtog disse ydelser, blev kristne. Hvis det at give ydelser betød, at alle ville blive kristne, så ville 100% af Indien i dag være kristne. Men vores forfædre og vi blev kristne, fordi vi erkendte, at Jesus er den sande Gud. Vi er dem, der har forladt vores kaste og religion og vendt os til det liv, som Kristus kaldte os til.

Selv i det seneste årti stod utallige ikke-kristne søstre i kø sammen med vores mødre for at modtage majsmel og mælkepulver. Ingen af dem blev kristne, og sådan er det stadig den dag i dag. Men selv nu har de respekt og taknemmelighed over for kristne!

Kristne forfølges

Imidlertid har nogle få fra den nye generation – som enten har glemt alt dette eller ikke er klar over det – for nylig forsøgt at forfølge og fordrive kristne. Det kan I ikke være uvidende om!

Er vi ikke indere? Har vi ikke ret til at bo her? Det skyldes ikke menneskelig gavmildhed, men Herrens valg, at vi bor i Indien! Vi er født her. Vi er ikke fremmede fra en anden planet.

Alle her (både vi og I) er immigranter og udlændinge. Ingen menneskerace stammer fra Indien. Hvis kun de, der kom først, har ret til at bo her, så har kun de indfødte dravidianere (*adivasis*) ret til at hævde det. Men I undertrykte dem ved at kalde dem udstødte (*avarnaer*)!

Kristnes bidrag til Indien

Derfor har vi den samme frihed til at leve her som jer. Hvis kristne er uønskede, blot fordi de er et mindretal, hvorfor så acceptere de bidrag, de har givet til verden?

"Hindi-sproget – som I bruger, når I opfordrer jeres medarbejdere til at dræbe kristne og nedrive kirker – blev udviklet af missionærer i Hindustan!"

- Hindi-sproget – som I bruger, når I opfordrer jeres medarbejdere til at dræbe kristne og nedrive kirker – blev udviklet af missionærer i Hindustan.

- I rejser verden rundt for fornøjelsens skyld, ikke i et *Pushpaka Vimana* fra *Puranaerne*, men i helikoptere, fly og campingvogne udviklet af kristne.

- Du lover kvinder beskyttelse – ikke ved at tegne en *Lakshmana Rekha*-linje, men gennem det juridiske system, som Gud Herren har åbenbaret gennem Moses.

- Det livreddende udstyr og den medicin, I bruger, blev åbenbaret af Herren for alle gennem jøder og kristne. De beholdt det ikke kun for sig selv.

- Når man bliver bidt af en slange, bruger I ikke *Amrita fra Mælkehavet* for at redde liv, men derimod den modgift, som blev opdaget af den franske læge Albert Calmette.

- Når man bliver bidt af en gal hund, er det ikke urteafkog, man giver for at forebygge rabies, som det nævnes i *Charaka Samhita*, men derimod den vaccine, der blev åbenbaret af Herren gennem den kristne missionær Louis Pasteur

- Den samme Herre gav – gennem kristne missionærer – vaccinen med kærlighed, medfølelse, uselviskhed, monoteisme og hjælp til andre ved at afvise kastesystemets og religionens vanvid.

De kristnes ofre

Indtil for nylig var der indere, som med glæde accepterede troen uden at blive ofre for det anti-kristne hads vanvid.

Men i dag udvikler man kommune-styret "rabies" og sprøjter den ind i fattige analfabeter, så det gør dem til vanvittige religiøse fanatikere og får dem til at udrydde kristne.

Tusinder af mennesker verden over – og i Indien – har efterladt milliarder, givet afkald på al komfort og luksus, trodset dårligt vejr, epidemier og fattigdom og arbejdet som missionærer for at hjælpe de fattige – og det gør de stadig.

Missionærer er ikke uvidende om den 2.000 år lange historie med forfølgelse, de har udholdt. Men Herrens kærlighed tvinger os til at møde og udholde enhver forfølgelse.

Blandt dem er kendte missionærer som Graham Staines og hans børn, søster Rani Maria, fader Stan Swamy og andre – som dem, I kalder jeres egne – har brændt levende. Derudover er hundredvis af troende blevet dræbt og fordrevet. I dag bliver kirker og kirkernes skoler stadig angrebet. Mange bliver udsat for falske anklager og fængslet uden grund.

Hvor mange hindutempler blev inddraget som isolationscentre i COVID-tiden? Var det ikke i stedet kirker og kirkeskoler, der blev brugt til at redde mange mennesker?

Selv den dag i dag, når en naturkatastrofe indtræffer, er det så ikke kristne institutioner og tjenester, der kommer folk til hjælp?

Alligevel, alene for magtens skyld, tier I stille over for volden fra de religiøse ekstremister, I har allieret jer med. I opildner og træner dem til at begå vold!

Kun Herren beskytter os

Mens vi anerkender og adlyder jeres autoritet, minder vi jer om én ting: Det eneste, I kan, er at regere over os. Derimod er det vor Herre, der tager sig af os og leder os fremad i enhver krise. Det er ham, der beskytter os!

Hvis I var i stand til at beskytte almindelige mennesker, ville folk her ikke begå selvmord på grund af mangel på selv de mest basale behov. Kvinder behøvede ikke sælge deres kroppe for at overleve. Folk ville ikke stjæle for at få et eneste måltid. Men I har kun brugt jeres magt på at hjælpe jer selv.

Derfor ved vi, at den eneste, der frelser, beskytter og drager omsorg for os, er vor Herre. Det er på hans kald, at vi tjener dette land og dets folk.

Befal derfor nu de religiøse kommunalister, som I kalder jeres egne, at holde op med at angribe os og undertrykke vores tro!

Herren har befalet os ikke at hævne os eller ty til vold. Derfor har vi udholdt forfølgelsen fra jeres folk så længe. Uanset hvor meget I skader os, vil vi ikke forlade vores fædreland og tage andre steder hen. Det eneste sted, vi nogensinde vil søge hen, er til Herrens nærhed.

Brug jeres magt til gavn for de uskyldige

Brug derfor den autoritet, I har fået – mens Herren stadig tillader det – til at stoppe volden fra religiøse ekstremister. Brug den tid og de ressourcer, Herren har givet jer. Ellers bliver I en dag nødt til at stå over for den dommer, der hører de uskyldiges råb.

Jesus Kristus har advaret dem, der skader hans børn: "Det er farligt at stampe mod brodden." Konsekvenserne vil være forfærdelige, som det også bevidnes fra verdenshistorien. Vi tror på den levende Gud. Dette er ikke en trussel – bare en påmindelse.

Indtil I træffer en beslutning i denne sag, eller indtil Herren griber ind, vil vi fortsætte med at dele dette med alle.

Fra indiske borgere, der tror på Kristus!

Ære til Kristus! Ære til Indien!

Efter mordet på den kristne højrefløjsaktivist Charlie Kirk har der været en stærkt øget efterspørgsel efter bibler i USA, fremgår det af en analyse fra Circana BookScan i USA. Foto: Bigstock

Rekordsalg af bibler til unge i UK og USA

Kriser bidrager til øget bibelsalg i Storbritanien og USA, og de unge i Generation Z dokumenterer ofte købet af deres første bibel på sociale medier.

Bibelsalget i både Storbritannien og USA er steget til det højeste niveau nogensinde, og analytikere peger på en voksende interesse for tro og spiritualitet blandt unge og yngre voksne i Generation Z som en vigtig drivkraft for tendensen.

Det skriver den britiske avis Daily Mail baseret på en analyse fra Nielsen BookScan-data. Analysen viser, at bibelsalget i Storbritannien nåede 6,3 millioner pund i 2025 (ca. 54 mio. danske kroner), hvilket er en dramatisk stigning fra 2,7 millioner pund i 2019.

Det øgede salg repræsenterer en værdistigning på 134 % over seks år, og salget er accelereret kraftigt i det seneste år.

Alene mellem 2024 og 2025 voksede omsætningen fra bibelsalg med en fjerdedel, og antallet af solgte eksemplarer overgik væksten i årene før pandemien.

Til sammenligning steg det årlige bibelsalg med kun £277.000 i alt mellem 2008 og 2019.

Bredere kulturskifte

Data indsamlet af det kristne forlag SPCK Group viser også, at bibler fra *Crossways English Standard Version* (ESV) i 2025 toppede salget blandt alle bibeloversættelserne i Storbritannien, skriver Christian Today.

Sam Richardson, administrerende direktør for SPCK Group, sagde, at tallene peger på et bredere kulturskifte. Richardson fortalte Daily Mail, at den vedvarende stigning i salget afspejler en fornyet nysgerrighed omkring tro, især blandt folk i alderen 18 til 28 år.

Ifølge Richardson synes Generation Z at være mere modtagelig for spirituelt og religiøst engagement end de ældre årgange. Årsagen kan være, at de er vokset op i en tid med mange kriser og konflikter, hurtige fremskridt inden for kunstig intelligens og stigende pres på mental sundhed.

"Det kan meget vel skyldes, at Generation Z, der oplevede den globale Covid-19-pandemi som børn og teenagere, nu når voksenalderen i en stadig mere turbulent verden, hvor alt fra politik til økonomi, kultur og teknologi konstant ændrer sig," sagde han.

"Vi ser flere og flere mennesker - inklusive Generation Z - undersøge Bibelen selv og forsøge at drage deres egne konklusioner i stedet for at stole på status quo."

Køb-af-første-bibel-trend på TikTok

Sociale medier har også spillet en rolle i udviklingen.

På TikTok lægger unge voksne videoer op, der dokumenterer deres første bibelkøb, og de deler personlige refleksioner om fx tro, fred og nysgerrighed.

Flere brugere har beskrevet, hvordan de har bevæget sig væk fra ateisme, har bestilt studiebibler eller forberedt sig på at gå i kirke for første gang.

Samme tendens i USA

Brenna Connor, direktør og brancheanalytiker hos Circana BookScan i USA, har udtalt, at bibelsalget i 2025 nåede det højeste niveau i 21 år med cirka 19 mio. solgte eksemplarer. Det er dobbelt så mange som det samlede antal registreret i 2019, rapporterer Publishers Weekly.

Salget steg med 12 % i forhold til sidste år i 2024 med en særlig stærk vækst efter perioder med nationale og kulturelle omvæltninger, herunder mordet på den kristne aktivist Charlie Kirk den 10. september 2025.

Ifølge Circana BookScan steg bibelkøbene kraftigt i ugerne efter Kirks død med 2,4 millioner solgte eksemplarer i USA alene i september. Det er en stigning på 36 % sammenlignet med samme måned i 2024.

Nye bibellæsere

Brancheanalytikere i både Storbritannien og USA siger, at stigningen tyder på, at køberne ikke blot samler religiøse tekster, men aktivt engagerer sig i dem.

Forlagene rapporterer ikke kun om øget bibelsalg, men også om øget efterspørgsel efter studiebibler, børnebibler og andet materiale til nye læsere.

I USA var den førende voksenbibeltitel i 2025 *The Invitation New Testament*, udgivet af B&H Publishing, mens børnene især fik *The Action Bible: God's Redemptive Story* af Sergio Cariello, udgivet af David C Cook.

HarperCollins Christian Publishings administrerende direktør, Mark Schoenwald, udtalte, at virksomheden er på vej mod det tredje år i træk med tocifret vækst på tværs af alle bibelformater. Salget af NIV Study Bible har nu oversteget 10 millioner eksemplarer, og det beviser et dybere læserengagement, påpeger han.

"Vi har lige overskredet 10 millioner eksemplarer af NIV Study Bible," fortalte Mark Schoenwald Publishers Weekly. "Det fortæller mig, at folk ikke bare køber bibler, men at de rent faktisk prøver at læse dem og forstå dem og derefter anvende dem i deres liv."

Stigningen i bibelsalget sker på baggrund af en såkaldt "stille vækkelse" præget af fornyet interesse for tro blandt især de yngre generationer.

Bodil

250 sundhedsprofessionelle i Wales opfordrer til at stemme imod assisteret selvmord

Over 250 læger, sygeplejersker og andre sundhedsprofessionelle i Wales sendte et åbent brev til nationalforsamlingen Senedd med opfordring til at stemme imod et lovforslag om assisteret selvmord forud for afstemningen den 20. januar.

De godt 250 sundhedsprofessionelle fra Wales opfordrer Senedd til at afvise lovforslaget om adgang til assisteret selvmord for terminalt syge voksne, skriver Christian Today.

Mangel på adgang til hospicepladser betyder, at sårbare mennesker i Wales ikke har reelle valgmuligheder, mener læge i palliativ pleje, Dr. Victoria Wheatley. Foto: Our Duty of Care

Selvom Det britiske Underhus stadig har beføjelse til at tilsidesætte Senedd's afgørelser, kan de politiske konsekvenser af en walisisk afstemning imod lovforslaget medføre flere ændringsforslag.

I det åbne brev argumenterer de 250 walisere blandt andet for, at lovforslaget mangler systemer til at sikre uafhængig kontrol af processen omkring godkendelse af aktiv dødshjælp. Underskriverne fremhæver deres mangeårige medicinske erfaring og påpeger, at lovforslagets definition af uhelbredelig sygdom er medicinsk uforsvarlig og "ikke anerkender risiciene ved fejlagtig diagnose eller misinformation". "Det er umuligt at give en præcis prognose," fastslår de.

Ønsker mere støtte til palliativ pleje

Underskriverne var især kritiske over for underfinansieringen af palliativ pleje og påpegede, at mange lidende patienter reelt ville blive præsenteret for valget mellem assisteret selvmord eller dårlig palliativ pleje.

Læge i palliativ pleje, Dr. Victoria Wheatley, udtalte: "I øjeblikket har folk, der bor i en fjerdedel af Wales, ikke adgang til en hospiceseng. De mangler reelle valgmuligheder. Finansiering af en statsstøttet selvmordstjeneste uden først at sikre omfattende palliativ pleje er ikke den rigtige tilgang for Wales."

Samtidig advarer Dame Deirdre Hine, Wales' tidligere ledende læge, om, at hvis lovforslaget bliver vedtaget, kan sårbare grupper som hjemløse og handicappede blive presset til at tage deres eget liv. Det åbne brev slutter med ordene:

"Dette lovforslag underminerer decentraliseret uafhængighed i sundhedsvæsenet og udgør uacceptable risici for patientsikkerhed og -lighed. Vi opfordrer medlemmerne af Senedd til at afvise lovgivningsmæssig godkendelse af dette dybt mangelfulde lovforslag."

Bodil

Nigeria erkender nu, at 168 kirkegængere blev bortført søndag

Bevæbnede mænd bortførte 177 kirkegængere i samtidige angreb på tre separate kirker i det nordvestlige Nigeria, fortalte en delstatspolitiker til The Associated Press mandag. Delstatens politimyndighed kaldte det i første omgang falske nyheder, men har nu ændret opfattelse.

Angrebene fandt sted søndag i Kurmin Wali i Kajuru-området i Kaduna-staten, under gudstjenester i *Evangelical Church Winning All* (ECWA), en kirke tilhørende trosretningen *Cherubim and Seraphim*, samt en katolsk kirke, oplyste Usman Danlami Stingo, der repræsenterer området i delstatsparlamentet.

"I går var 177 personer savnet, og 11 vendte tilbage. Så vi har stadig 168 savnede," sagde han mandag ifølge AP.

I første omgang udtalte politiet i Kaduna-staten, at sagen var opdigtet. Ingen gruppe havde taget ansvar for hændelsen, og myndighederne havde ikke set tegn på, at kidnapningen havde fundet sted.

Da AP tirsdag udspurgte dels øjenvidner til gidseltagningen, dels kristne organisationer i Nigeria, bekræftede de alle, at gidseltagningen *var* foregået som først beskrevet. De tilføjede, at myndighederne ønsker af benægte sagen af politiske årsager.

Den 25. dec. 2025 angreb USA Islamisk Stat i Nigeria med den begrundelse, at regeringen ikke gør nok for at beskytte landets kristne indbyggere mod jihadistiske angreb.

Bodil

Det er som at gå til tandlægen - man har ikke lyst, men det er ren katarsis at skrifte

Kristendommen kan være et konkret redskab til at leve et liv med ansvar og glæde - trods lidelse, skyld og skam. Det mener pensioneret sognepræst Flemming Baatz Kristensen, der selv har årtiers erfaring med skriftemålet, både som skriftefader og skriftesøgende.

Af Malene Fenger-Grøndahl

De fleste kender formodentlig til ambivalensen ved et tandlægebesøg. Man ved, at det er gavnligt, måske endda helt nødvendigt, at gå til tandlæge for at få et eftersyn og eventuelt få boret og lavet nogle fyldninger der, hvor det murrer og smerter. Samtidig kan man have lyst til at udskyde det, for selve tandlægebesøget kan være forbundet med ubehag.

Når pensioneret sognepræst og forfatter til en række bøger, Flemming Baatz Kristensen, skal sætte ord på, hvad det personlige skriftemål kan udrette i en kristen kontekst, sammenligner han det - med et skævt smil - med et tandlægebesøg.

"Selv efter årtiers erfaring med at være skriftefader for andre og selv at gå jævnligt til skrifte kan jeg tage mig selv i at have lyst til at udskyde skriftemålet. Jeg kan føle ubehag og flovhed ved at skulle sige det højt, som jeg skammer mig over at have gjort eller undladt at gøre. Men jeg ved, at det er godt og nødvendigt for mig. Så jeg fastholder disciplinen med at skrifte 3-4 gange årligt, og jeg mærker hver gang stor befrielse og lettelse, ren katarsis," siger han.

Flemming Baatz Kristensen er uddannet cand.theol. fra Aarhus Universitet i 1981 og begyndte sit virke som sognepræst i folkekirken i Vigerslev Kirke i København i 1982. Fra 1989 til 2023 var han sognepræst ved Sankt Pauls Kirke i Aarhus, hvorefter han gik på pension.

I alle årene var han en populær og meget søgt præst, og efter sin pensionering har han fortsat kontakt med mennesker, der har hørt ham prædike eller læst hans bøger og opsøger ham for at få åndelig vejledning, sjælesorg eller et personligt skriftemål. Det foregår nu i hans lyse lejlighed i Risskov i udkanten af Aarhus, hvor han tager imod mennesker i mange livssituationer. Især det personlige skriftemål er for ham blevet en vigtig disciplin, både som skriftende og skriftefader.

Ydmyg og glad som skriftefader

"Det er på en måde en stor ære at få lov til tage imod et menneske, der vil skrifte. Det er stort at opleve. Jeg bliver ydmyg og glad. For jeg har stor respekt for, at de har gjort sig den umage at ville tage ansvar for deres liv. At de over for Gud, med mig som et lyttende og ikke-fordømmende medmenneske som samtalepartner, vil bekende deres synder, så vi sammen kan lægge det over til Gud," siger Flemming Baatz Kristensen, der i efteråret 2025 udgav en revideret og udbygget udgave af bogen "Befriet til at leve", der handler om skriftemålet og på flere måder er en personlig beretning.

"Skriftemålet er et konkret udtryk for Guds tilgivelse, som udmærker sig ved, at der er en direkte tiltale af den enkelte, når skriftefaderen lægger hånden på vedkommendes hoved og giver syndsforladelsen. Man kan helt konkret mærke, at det, vi forkynder som kristne, og som også siges ved den fælles syndsbekendelse i kirken, gælder lige præcis mig i den situation, jeg er i, med de synder, jeg har begået," uddyber han.

Flemming Baatz Kristensen fik for alvor øjnene op for det personlige skriftemåls muligheder, da han i 1989 var blevet præst i Sct. Pauls Kirke i Aarhus. Han var en enkelt gang i sin tid som præst i Vigerslev blevet opsøgt af en person, som ønskede at skrifte, men det gjorde ikke noget synderligt indtryk på ham. Da der skete det samme i Aarhus, blev det imidlertid en skelsættende oplevelse, fortæller han.

"Jeg fik den tanke, at jeg også burde skrifte - at det ville være godt for mig. Selv om meget i mit liv gik godt, var der nogle tendenser i min adfærd, som ikke var sunde, og jeg forstod, at hvis jeg ikke stod ved mine synder, ville det alt for let udvikle sig i det skjulte," siger han.

Han valgte en skriftefader, som han havde tillid til, en præst, han kendte godt. Han blev hans skriftefader i over 20 år, hvorefter han fik en anden skriftefader, som han fortsat ser 3-4 gange årligt.

"Jeg var bange for at ende som kong Saul i Det Gamle Testamente. Han begyndte godt og var et fint menneske, men lod efterhånden løgn og usandhed komme ind i sit liv, og til sidst veg Guds ånd fra ham, han blev fyldt med dæmoner og endte med at begå selvmord. Jeg så for mig, at hvis jeg lod løgnens og ondskabens fader få tag i mig i det små, kunne det ende med frafald," siger han.

"Jeg kan føle ubehag og flovhed ved at skulle sige det højt, som jeg skammer mig over at have gjort eller undladt at gøre. Men jeg ved, at det er godt og nødvendigt for mig. Så jeg fastholder disciplinen med at skrifte 3-4 gange årligt, og jeg mærker hver gang stor befrielse og lettelse, ren katarsis," siger pensioneret sognepræst Flemming Baatz Kristensen. Foto: Malene Fenger- Grøndahl

Kristendommen er en befrielsesreligion

Flemming Baatz Kristensen oplevede fra begyndelsen, at skriftemålet gav en konkret lettelse og en følelse af befrielse, og at det samtidig var muligt at tale sig frem til noget, man kunne gøre for at undgå, at den samme synd gentog sig eller udviklede sig.

"Kristendommen er en befrielsesreligion. Den vil befri os fra skyld og synd, men den er også fremadrettet, målrettet, fordi den vil sætte os fri til at leve. Som Paulus siger i Brevet til Filipperne, 3,13-14: "Jeg glemmer, hvad der ligger bagude, og strækker mig frem mod det, der ligger forude; jeg jager mod målet, efter sejrsprisen, som Gud fra himlen kalder os til i Kristus Jesus."

Flemming Baatz Kristensen begyndte altså selv at skrifte regelmæssigt og arbejdede også med skriftemålet i sit virke som præst. Han indførte fælles syndsbekendelse i gudstjenesten og mulighed for personligt skriftemål i kirken en fredag i hver måned. Begge dele er blevet videreført af hans efterfølger i embedet. Desuden tilbød han personligt skriftemål på andre tidspunkter, både i og uden for kirken.

"Nogle tænker måske, at skriftemålet er meget formelt og kun er for 'elitekristne', der ved særligt meget om teologi eller er særligt fromme. Men det er for alle. Formen kan være nøgtern og kort, og det er der en fordel i, men den kan også udvides med samtale og mere løs snak før eller efter. Det er forskelligt, hvad der fungerer for forskellige mennesker. Men grundlæggende er det en enkel og konkret måde at mærke, at syndernes forladelse gælder hver af os, når vi angrer og beder om tilgivelse," siger han.

Han nævner, at skriftemålet kan finde sted mange steder, og i bogen er der et eksempel, hvor skriftemålet fandt sted på et værtshus over en fadøl.

"Vi behøver ikke skriftestol eller kirkerum. Guds tilgivelse er tilgængelig, når og hvor vi søger den," siger han.

Forbudt at gå på fisketur

I den nye udgave af bogen er der en lang række vidnesbyrd fra personer, som har erfaring med det personlige skriftemål, fra korshærspræsten over fængselspræsten til tidligere sognebørn og andre mennesker, som har brugt det personlige skriftemål og har erfaret, hvor befriende det kan være.

En af bidragyderne til bogen skriver fx: På et tidspunkt i ritualet skulle jeg sætte enkelte ord på det, jeg havde gjort forkert. Derefter læste præsten fra Sl 103,12: "Så langt som øst ligger fra vest, så langt har han fjernet vore synder fra os" (dvs. uendeligt); præsten supplerede: "og kastet dem i havets dyb, og det er forbudt at gå på fisketur". Det var et vendepunkt i at komme mig, at jeg tog det på mig, som var mit. Men det store elevatorløft var, at byrden af smerte, skyld og skam blev løftet af mig i syndsforladelsen. Guds tilgivelse er virkelig en superkraft, der gør en forskel. Jeg oplevede det helt konkret. Det virkede og blev ved med at virke. Jeg er tilgivet. Og når de mørke følelser kom bølgende, mindede jeg mig selv om dette konkrete, der skete i skriftemålet. Når jeg så havet, huskede jeg på, at det er forbudt at gå på fisketur efter det, jeg havde bekendt og fået tilgivet.

Flemming Baatz Kristensen har erfaret, at følelsen af lettelse og af at få nyt livsmod er gennemgående hos langt de fleste efter et skriftemål, og han vurderer, at hans vane med at gå til skrifte også har formet hans egen måde at være kristen på.

"Det har præget mig til en glad kristendom, fordi jeg har erfaret helt konkret, at det er godt at være kristen - at jeg bliver lettet, simpelthen. Jeg får en byrde taget fra mine skuldre, og jeg er blevet skarpere på min identitet: Jeg er

et menneske, der er skabt i Guds billede, Kristus er død for mine synders skyld, og jeg er blevet døbt og er hans barn," siger han.

Sjælesorg og skrifte

Flemming Baatz Kristensen forstår godt, at nogle kan have en modvilje mod det personlige skriftemål. Det kan fx bunde i, at de ikke bryder sig om den tanke, at de skal stå ansigt til ansigt med den sognepræst, som de skrifter hos, om søndagen - med bevidstheden om, at de har fortalt ham eller hende noget privat, som de finder skamfuldt.

"Den indvending forstår jeg godt, men dels kan man sagtens vælge at skrifte hos en anden end sin sognepræst, dels kan jeg dele, at jeg - der ellers er velsignet med en god hukommelse - generelt ikke husker, hvad mennesker har fortalt mig under et skriftemål. Vi lægger det netop fra os - over til Gud, og der ligger det godt," siger han.

Andre vil måske indvende, at skriftemålet er unødvendigt, når man har mulighed for en sjælesorgssamtale med præsten. Men det er Flemming Baatz Kristensen uenig i.

"Sjælesorg består i at tale om livet, hvor troens perspektiv er med - mere eller mindre artikuleret. Det er velegnet til bredere problemstillinger. Men når det handler om synd, kan det være godt at være præcis og konkretisere det og lægge det fra sig. Skriftemålets særlige verden er syndsbekendelsen og tilgivelsen, der meddeles konkret præcist med håndspålæggelsen, hvor skriftefaderen på Guds vegne tilsiger den skriftende syndernes nådige forladelse," siger han.

Han tilføjer, at har man fx stjålet 3.000 kroner i Føtex, er det godt at få det frem i lyset hos en skriftefader, få bekendt det for Gud og få det tilgivet.

"I sådan et tilfælde kan man som skriftefader også foreslå det, man traditionelt vil kalde en bod, for eksempel, at man går til butikken og betaler pengene tilbage," siger han.

> "Jeg var bange for at ende som kong Saul i Det Gamle Testamente. Han begyndte godt og var et fint menneske, men lod efterhånden løgn og usandhed komme ind i sit liv, og til sidst veg Guds ånd fra ham, han blev fyldt med dæmoner og endte med at begå selvmord."

Vrede, overgreb og synd

Flemming Baatz Kristensen anerkender, at der i det personlige skriftemål kan ligge en risiko for, at man oplister nogle konkrete synder, men overser det større perspektiv eller det grundlæggende svigt, der kan ligge bag ved eller nedenunder. Derfor foreslår han i bogen, at man forbereder sig til skriftemålet, fx ved hjælp af et 'skriftespejl' - en række spørgsmål, der kan hjælpe til at afdække og pege på forskellige former for synd.

"Det kan også dreje sig om undladelsessynder. Måske har man alt for længe undladt at bruge tid med sin søn, og stiller man sig selv spørgsmålet: 'Har jeg været der for min familie?', eller 'Har jeg set min søn i øjnene og været nærværende med ham?', kan det ofte afdække et svigt, man ikke har lyst til at se i øjnene," siger han.

Som skriftefader er han også stødt på eksempler, hvor en skriftende vil bekende noget, som han ikke mener, er en synd.

"Kæmper man med depression eller anden form for psykisk sygdom og eventuelt også fysisk sygdom oveni, og man indimellem bliver utålmodig over for sin ægtefælle eller sine børn, vil jeg typisk begynde med at gøre den skriftende opmærksom på, at han eller hun er et skrøbeligt menneske. Alt, hvad man gør i sin skrøbelighed, er ikke synd. Men ved man, at man kunne have handlet anderledes, er der tale om synd. Det kan man få afklaret i samtalen," siger han.

Flemming Baatz Kristensen har jævnligt samtaler med mennesker, som ønsker at skrifte, at de har reageret med vrede mod et andet menneske. Men det er ikke altid, at Flemming Baatz Kristensen synes, at det giver mening, at de skrifter det som en synd.

"Vreden er en naturlig og rimelig reaktion på et overgreb, man har været udsat for, og så er det ikke synd. Men det må siges at være en synd, hvis man har ladet vreden og såretheden dominere ens liv og ikke har taget ansvar for at tackle det. Men vreden over et overgreb kan aldrig i sig selv være en synd," siger han.

Tøfting og tilgivelsen

I slutningen af 2025 deltog Flemming Baatz Kristensen i et arrangement, hvor han samtalede med sin gode ven, den tidligere fodboldspiller Stig Tøfting. Han har viet Stig Tøfting og døbte også den søn, som Stig Tøfting og hans kone kort efter mistede, og som Flemming Baatz Kristensen begravede. Som optakt til arrangementet læste Flemming Baatz Kristensen Stig Tøftings selvbiografi "No regrets", og under læsningen gik det op for ham, at han havde begået en undladelsessynd ved ikke at besøge Stig Tøfting i fængslet.

"Da vi sad i pausen under arrangementet, sagde jeg til Stig Tøfting, at jeg nu - 20 år efter - var blevet klar over, at jeg havde svigtet ham ved ikke at besøge ham, da han efter sin søns død sad i fængsel. Han kiggede på mig og sagde: 'Sådan har jeg ikke tænkt på det." Og så så han på mig igen og sagde: "Men det skal du ikke bære på'.

For Flemming Baatz Kristensen var det et strålende eksempel på tilgivelse.

"Han var Jesus, som var i fængsel, og som jeg ikke besøgte. Men han tilgav mig. Han løftede den byrde af mine skuldre! I hans udsagn lå der en forståelse af, at lettelsen kan bestå i netop det, at man ikke længere skal bære på noget. Det er måske også det, der ligger i titlen på hans bog. Han ved, at han har gjort ting, der har været forkerte, men han ved også, at det, der er sket, ikke kan ændres," siger Flemming Baatz Kristensen.

Det er netop den befrielse, han oplever, at skriftemålet kan give både ham og andre. Det at være skriftefader har formet ham som kristen og menneske, vurderer han.

"Jeg tror, at det har styrket min empati og min evne til at rumme et andet menneske og også at rumme mig selv. Som skriftefader må jeg sige som Jesus siger til kvinden grebet i ægteskabsbrud: 'Heller ikke jeg fordømmer dig. Gå, og synd fra nu af ikke mere.' Og samtidig må jeg bede om selv ikke at blive fordømt. Derfor holder jeg meget af den afsluttende sætning, som præsten ifølge ritualet for skriftemål i den svenske kirke siger til den skriftende: 'Herren har tilgivet dig. Gå i fred, og bed for mig, som også er en synder,'" siger han.

Fri Fagskole

Nyhed i 2026 Danmarks første kristne Fri Fagskole ved Løgumkloster Efterskole. Et praktisk og meningsfuldt alternativ til den klassiske efterskole.

Hvad er Fri Fagskole?

- En kostskoleform, der ligner efterskolen.
- For elever, der har afsluttet 9. eller 10. klasse.
- En skoleform, hvor du lærer med hænder og krop i stedet for kun med hovedet.
- Mulighed for flere ugers praktik.
- Faguddannede undervisere.
- Undervisning, der retter sig mod praktiske uddannelser og erhverv.

VIDSTE DU
Du kan både vælge at gå på Fri Fagskole på 10. og 11. årgang.

VIDSTE DU
Et år på Fri Fagskole kan erstatte Grundforløb 1 på en erhvervsuddannelse. Man kan også fortsætte på gymnasiet efter Fri Fagskole.

HÅNDVÆRK
Vil du udrette noget med hænderne og prøve kræfter med nogle af de helt klassiske håndværksfag?

CARE
Vil du gerne arbejde med mennesker, fx i en børnehave, på et plejehjem eller i sundhedssystemet?

DESIGN & MAKER
Vil du gerne designe og skabe noget unikt? Det kan være inden for tekstil og beklædning, brugskunst og grafisk design.

GASTRO & EVENT
Vil du gerne stå i et køkken, eller vil du hellere ud blandt gæsterne?

Du kan ansøge om optagelse på Løgumkloster Efterskole her

løgumkloster efterskole og fri fagskole

Kendte og ukendte taler om åndsliv og tro

Sørine Gotfredsen interviews fra podcast-serien "Sørine & Livskraften" er udkommet som bog og vidner om 'åndelig opvågning'.

Anmeldt af Josua Christensen

Journalist, debattør og præst Sørine Gotfredsen har samlet 19 interviews fra podcast-serien "Sørine & Livskraften" i bogen 'Samtaler om Livskraften'.

Sørine Gotfredsen, f. 1967, er præst, journalist, debattør og forfatter. Foto: Leif Tuxen

En bog, der vidner om, at en åndelig opvågning bølger ind over vores land, hvor mange – kendte som ukendte – taler åbent om deres åndsliv og tro. Med ordet "Livskraft" som omdrejningspunkt kan alle være med, uanset om denne livskraft kommer fra Gud, er noget iboende eller optræder som en mere diffus fornemmelse af et eller andet, der sætter mennesket i stand til at overvinde sorg, krise og alvorlig modgang i livet. Sørine Gotfredsen har dermed fat i den lange ende, fordi selv de mest åbenmundede ikke-troende gerne vil tale om det forunderlige, at man kan rejse sig på trods af livets tilsyneladende meningsløse tragedier.

Som Gotfredsen selv skriver på bagsiden af bogen: *"… vi er beregnet til at leve, ja, at vi er skabt til det… Det ér skam af og til hårdt at være til, men der er også endeløst interessant, og vi er med Guds vilje skabt til at kunne holde til mere end vi måske tror."*

Det er de 19 interviews tydelige vidnesbyrd om. Krigskorrespondenten Rasmus Tantholdt fortæller om sin far, der efter at have mistet sit job blev alkoholiker og dernæst mistede sin familie – og i sidste ende mistede Rasmus sin far. Og han fortæller om at stå midt i krigszoner og blive ramt af det store eksistentielle tab af mening og som ikke-troende at finde viljen til at leve i en "selvopretholdesdrift".

Forfatteren Suzanne Brøgger, der selv har gennemlevet en voldtægt og problematiske forhold, sidder alligevel tilbage med en taknemlighed for livet. Som hun siger *"Jeg går selv i kirke for at rette min tak derhen, for der er jo ikke andre steder, hvor man kan rette den hen i en så omfattende form"* s.49 og senere *"Jamen, jeg kan jo ikke andet end at tro på det guddommelige. Sørine: Hvorfor kan du ikke andet? Suzanne: Det har jeg ikke fantasi til."* s.53

Skuespilleren Peter Mygind beskriver den tro på Gud, som han har fundet i et liv i rampelyset på godt og ondt, med ordene *"Gud er min livsnerve"* s. 197 Mens kok og iværksætter Claus Meyer siger: *"…Gud, der tester mig, at jeg er kommet stærkere ud af det, og at det ikke er mig, der skal løse det her problem. Gud skal nok løse det, og jeg føler en dyb taknemmelighed, som jeg begynder at stille op i verden med. Fra det øjeblik er det, som om hverdagen bliver fortryllet på de mest uventede tidspunkter, efter at den har været meget mørk og dunkel. Det er et godt bud på livskraftens øjeblik."s.*434

Der er også interviews med en række personligheder lige fra statsministeren til komikere, som har det til fælles, at de bekender sig som ikke troende – men sjovt nok med en længsel eller i det mindste en nysgerrighed på, hvad troen mon kunne give dem. Og så er vi fremme ved kernen i bogen. Den præsenterer ikke noget særligt overbevisende argument for, at det er Gud, der giver livskraften – dertil er der alt for mange diffuse og modsatrettede oplevelser hos de interviewede – men den er alligevel en interessant samling af vidnesbyrd om, at vi mennesker er langt mere end vores gener og opvækst peger på. Der må være noget i os, som gør det muligt at rejse sig fra kaos, krise og tab og finde livskraft – tro, håb og kærlighed – på trods af dette. Selv de mest hærdede ikke-troende må erkende, at det er et mysterium med denne livskraft, for hvis den ikke kommer fra Gud, hvor er den så fra?

Sørine Gotfredsen:
Samtaler om Livskraft
299,95 kr. 455 sider.
Kristelig Dagblads Forlag

Skriftemålet er også for protestanter

Flemming Baatz Kristensen har i flere årtier arbejdet med skriftemålet, både som præst og skriftefar og som skriftesøgende. Og nu er det så blevet til bogen 'Befriet til at leve'.

Anmeldt af Kirsten Krog

Er skriftemålet ikke noget katolsk? Jo, for en troende katolik er det en del af trospraksis at gå jævnlig til skrifte. Men læser man pastor emeritus Flemming Baatz Kristensens bog "Befriet til at leve. Om at skrifte", finder man ud af, at skriftemålet lever – omend den for mange er gået under radaren – i bedste velgående også i protestantisk sammenhænge, og at Luther i den grad plæderede for brugen af det personlige skriftemål.

Efter et kort indledende kapitel om skriftemålet og forfatterens eget forhold til at skrifte bruger han cirka halvdelen af bogen på alt det, som kan lede til et skriftemål, begyndende med en definition og præcisering af og skelnen mellem synd, skyld og skam. Her kommer han bl.a. ind på de hindringer, der kan være for at kunne erkende sin synd, fx psykiske blokeringer.

Nogle af disse blokeringer kan bunde i, hvad andre har gjort mod os. Dermed bliver spørgsmålet om at tilgive andre også en del af vejen til skriftemålet. I kapitlet "Det er svært at leve et liv i tilgivelse" kommer forfatteren ind på problemet med at tilgive, når man er blevet dybt såret. Hans råd her vidner om en dyb indsigt i menneskets sind og stor erfaring med sjælesørgeriske samtaler. Her er ingen pres eller krav, men en forståelse for, at vejen til at kunne tilgive må gå over en erkendelse af den andens synd, en vedkendelse af egen vrede og mulighed for at få vreden ud, inden man langsomt kan nå til at ville og kunne tilgive. Denne proces kan så også føre frem til, at man mere klart kan se sin egen synd og bekende den.

En vigtig pointe i bogen, når det kommer til synd, er, at vi ikke falder ud af nåden, når vi synder. For da vi er syndere og hele tiden falder i synd, ville det jo betyde, at vi ville falde ud og ind af Guds nåde hele tiden. Forfatteren formulerer det således: "Når vi synder, synder vi inde i nåden. Nåde er at leve i et rum og et fællesskab med Kristus, som kan rumme os med vores synd, når blot vi står ved den og søger Kristus. […] Den, der lever i Kristus, ryger ikke ind og ud af nåden, men lever altid omgivet af den" (s. 84).

Efter på denne måde at have ført læseren ind i forståelsen af syndens og nådens væsen tager Flemming Baatz Kristensen mere konkret fat på selve skriftemålet. Bogens hovedemne er det, man kalder det personlige skriftemål. Men her introducerer forfatteren en række andre former af skriftemålet og tager læseren med tilbage i den historiske udvikling af brugen af skriftemålet. Man får også et indblik i, hvordan det katolske skriftemål adskiller sig fra det lutherske, ligesom han viser, at Luthers forhold til skriftemålet var inderligere, end den er hos de fleste nutidige lutheranere.

De sidste sider er en mere praktisk indføring i, hvordan et skriftemål foregår, og bogen afsluttes med et såkaldt skriftespejl.

Det vil ikke undre mig, hvis 'Befriet til at leve' kan medvirke til en fornyet forståelse for og længsel efter at gå til skrifte, da bogen på enhver måde peger på værdien af det glemte nådemiddel.

Flemming Baatz Kristensen:
Befriet til at leve
- Om at skrifte
296 sider. 199,95 kr.
Credo/Forlagsgruppen Lohse

JANUARUDSALG

- SPAR mindst 50 % PÅ FLERE TITLER

Dominique Lachat: Kampen om menneskets hjerte
Før: 128,- Nu: 64 kr.

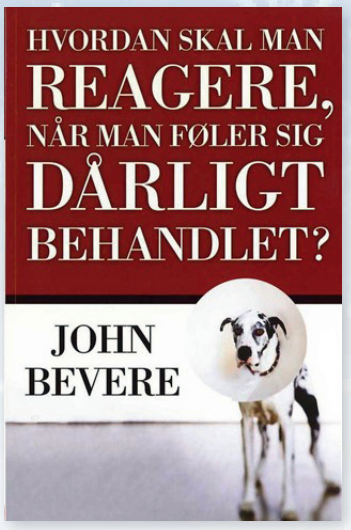

John Bevere: Hvordan skal man reagere...
Før: 60,- Nu: 30 kr.

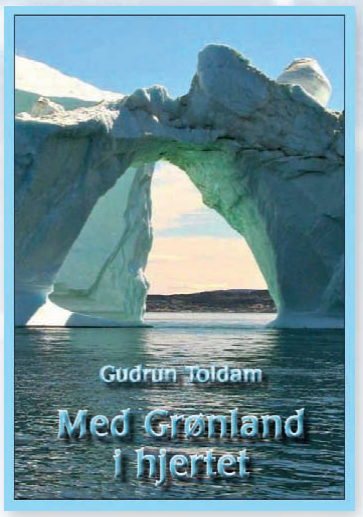

Gudrun Toldam:
Med Grønland i hjertet
Før: 198,- Nu: 99 kr.

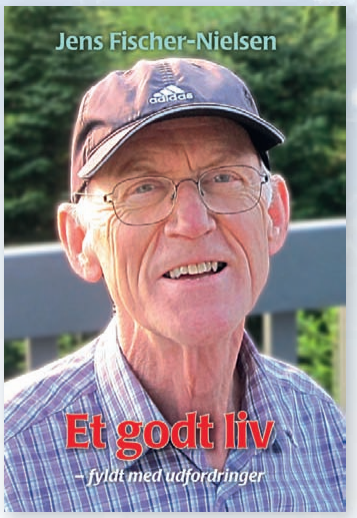

Jens Fischer-Nielsen:
Et godt liv
Før: 198,- Nu: 99,- kr.

Vibeke Binderup:
Den usynlige kriger - Roman
Før: 198,- Nu: 99 kr.

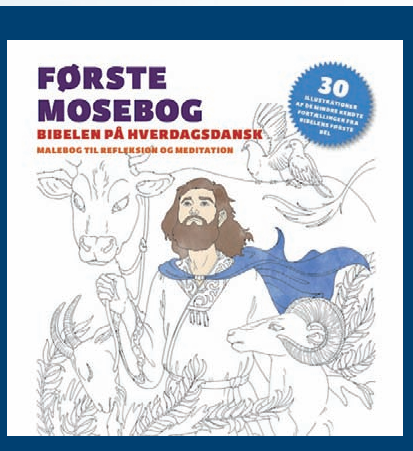

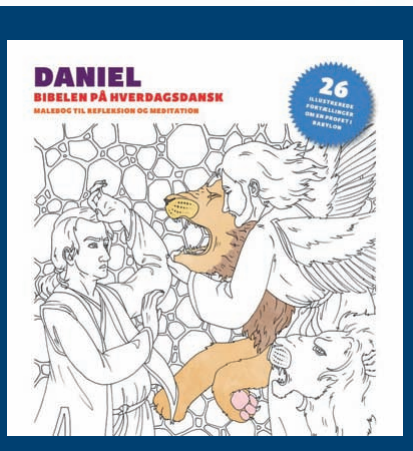

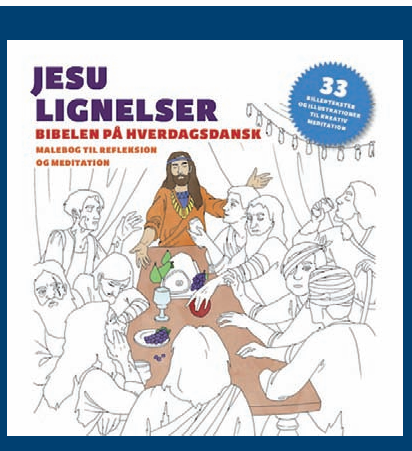

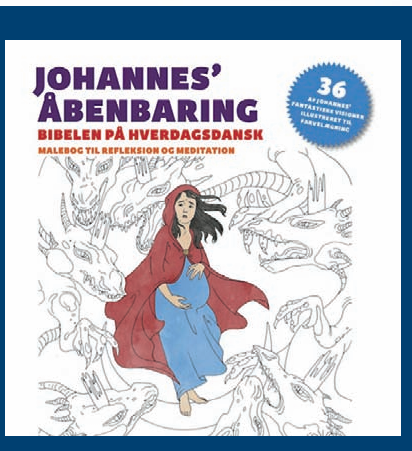

Kreativ fordybelse i Guds ord - fra 14 år

Kun 39,-
(Normalt 99,-)

I denne serie malebøger fremhæves den bibelske teksts udtryksfulde og billedskabende karakter. Ved at illustrere nogle af de mindre kendte, men fantastiske og farverige fortællinger fra Bibelen, inviteres læseren ind i teksten, til aktivt at forestille sig og fordybe sig i det forunderlige og lysgivende Guds ord. Bibelteksten er læservenlig, anbragt i én spalte. Versnumre er placeret i den ydre margin, hvor det illustrerede tekstafsnit er angivet. De 26-36 illustrationer er sort-hvide, helsides tegninger skabt af kunstneren Anita Rupeika fra Litauen. Fra 14 år. Før 99,- NU KUN 39,-

John Bevere:
Et hjerte i brand
Normalt 198,- Nu: 99 kr.

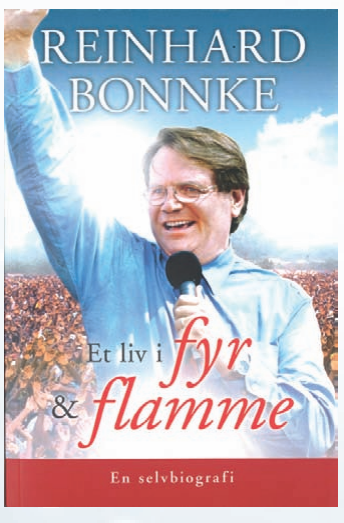

Reinhard Bonnke: Et liv i fyr & flamme (Letlæst norsk)
Før: 299,- Nu: 149 kr.

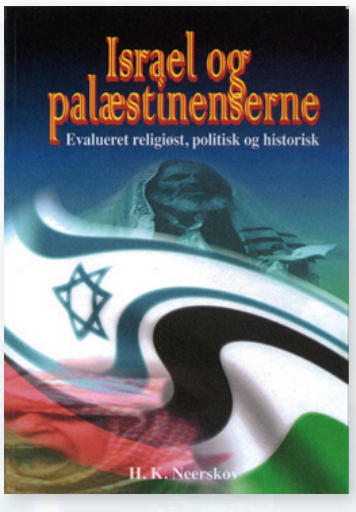

H.K. Neerskov: Israel og palæstinenserne
Før: 98,- Nu: 48 kr.

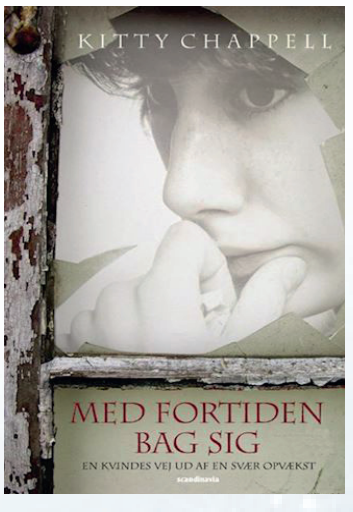

Kitty Chappell:
Med fortiden bag sig
Før: 199,- Nu: 99 kr.

Stan og Brenna Jones:
Hvordan og hvornår fortæller du dine børn om sex?
Før: 299,- Nu: 99 kr.

Vi har ryddet op på lageret

Find flere nedsatte titler på Hosianna.dk - find dem under 'tilbud'

*Svend Vestergård Jensen har været præst i Din Frikirke i Haderslev i 12 år.
I løbet af de sidste tre år, er menigheden vokset fra 20 til 60 medlemmer.
Foto: Simon Morell*

"Vi gik fra fast grund ud på trædesten, ét skridt ad gangen"

Din Frikirke i Haderslev, hvor Svend Vestergård Jensen er præst, vokser. Antallet af medlemmer er steget fra 20 til 60 på tre år. Svend fik et syn til menigheden, hvor han så den gå fra fast grund ud på trædesten. Et skridt ad gangen. 'Et skridt ad gangen' er også titlen på en sang, som er skrevet ud fra en af mine prædikener, siger han.

Af Lisbeth Morell Jepsen

Da jeg ankommer til gudstjenesten i Din Frikirke, mærker jeg en fred og en behagelig, hjemlig atmosfære. Som om et blødt tæppe bliver lagt omkring mig. Duften af nybrygget kaffe og lyden af sprudlende, glade stemmer. Her er rart at være.

Flere kirker i Danmark fortæller om medlemsvækst. Din Frikirke i Haderslev har også oplevet familieforøgelse. Den tidligere kirkebygning blev for lille, og man gik på jagt efter nye og større kirkebygninger.

I dag er kirken i nyrenoverede, lyse og rummelige lokaler på Simmerstedvej 16 i Haderslev.

Med til kirken hører 500 m2 uopvarmet hal, som er et kæmpe aktiv. Renoveringen blev et fælles projekt, der tog omkring et år, hvor kirken holdt gudstjenester i byggerodet.

Under istandsættelsen begyndte vokseværket.

"For en del år siden oplevede vi, at ca. 1/3 af dem, der kom i kirken, ikke længere var en del af kirken, så vi endte på ca. 20 medlemmer. Nu er vi ca. 60 medlemmer; cirka 100 børn og voksne, der bruger kirken, og vi får tit besøg af nye ansigter," siger Svend Vestergård Jensen, der er præst i kirken.

Øje for hinanden

Et af kirkens medlemmer, Gitte Meilandt, fortæller om fællesskabet:

"Det er en kirke, hvor man får lyst til at yde. Der er et stærkt sammenhold, som gør, at man får lyst til at byde ind med det, man kan. Jeg synes, det er let at bede om hjælp her. Vi har øje for hinanden og øje for nye," siger hun.

Gitte var i en hvileperiode, da hun for tre år siden skiftede til Din Frikirke. Dengang startede hun med at vande planter, og i dag sidder hun i menighedsrådet.

"Det er jeg stadig selv lidt overrasket over, jeg havde ikke set mig selv som en, der havde nok til at bidrage til det. Jeg har været der siden marts 2025."

Svend fortæller, at medlemmerne i kirken har vidt forskellig baggrund.

"Der er en mangfoldighed og et ønske om at se og sætte ord på hinandens styrker," siger han.

Troen blev levende

Svend voksede op i den vestjyske by Bøvl på en ejendom, hvor hans far dyrkede heden og drev familiens landbrug. Gennem sit venskab med nabodrengen blev Svend en del af Vestermarkskirken.

Han uddannede sig som tømrer. Han har arbejdet på et behandlingshjem som skraldemand og meget andet. Som 20-årig oplevede Svend, at troen blev virkelig for ham.

Derefter har han haft en drøm om at dele evangeliet på en ligefrem og enkel måde. Fx gennem billeder og ord, der klart og enkelt beskriver dybden i evangeliet.

Igennem årene har svære ting gået hånd i hånd med velsignelser og Guds trofasthed. Svends kone Jette har gennem de sidste 25 år været ramt af sygdom, som har udfordret hverdagen. (Se interview med Jette Koch Jensen i uge 52, 2025/Red.)

Det har også været en hverdag med mange velsignelser i form af muligheder, de kunne gribe, og oplevelsen af, at uden Gud ville det ikke have været muligt.

En ny mulighed

Da Din Frikirke for 12 år siden spurgte, om Svend ville være præst i menigheden, sagde han uden tøven ja.

"Vores hus i Grindsted blev solgt på fire dage. Gud kender mig og ved, at jeg nogle gange har brug for, at bekræftelserne på mine trosskridt kommer hurtigt."

I begyndelsen fik Svend betaling for 11 timer om ugen. I dag får han løn for 24 timer pr uge.

"Det med timeantallet er ikke noget, jeg er gået op i. Men fordi jeg nu har en 65% stilling, lukkede jeg mit tømrerfirma i december 2025. På den måde kan jeg fokusere målrettet på arbejdet i kirken."

Billede til menigheden

"I vores gamle kirkebygning så jeg et billede, hvor menigheden trådte ud på trædesten, som lå over et uroligt vand. Det er et billede, som både jeg og vi som menighed er vendt tilbage til igen og igen. Det blev et løfte fra Gud om, at der er en vej igennem, selv om der vil være usikre sten ind imellem, og selv om tågen gør, at vi ikke kan se hele vejen over."

Ud fra det billede og den prædiken, som billedet blev til, skrev kirkens lovsangsleder, Lise Jeppesen, stikord til en sangtekst.

Simon Pedersen skrev både sangteksten og melodien til:

'Et skridt ad gangen'. "Det er menighedens sang," siger Svend.

Nye lokaler

"Da vi ledte efter nye lokaler til kirken, måtte vi vente i to år. I den periode kom vi indimellem til at gå i egen kraft. Da vi endelig fik solgt den gamle bygning, gjorde Gud noget helt enestående."

I to år havde der ikke rigtig været nogle bud på bygningen. Pludselig kom der to potentielle købere. De bød hinanden op, hvilket betød, at kirken fik 100.000 kr. mere for den gamle bygning, end man på det seneste menighedsmøde havde bestemt at ville sælge den for.

I samme tidsrum faldt prisen 700.000 kroner på den nuværende bygning. De lokaler, som menigheden har i dag, er markant bedre indrettet og tre gange større end de gamle.

"Sangen 'Et skridt ad gangen' blev spillet første gang til indvielsen af vores nye lokaler. Det var et stærkt øjeblik," fortæller Svend.

Siden er sangen blevet sunget mange gange.

"Når vi synger menighedssangen 'Et skridt ad gangen', sker der noget helt særligt. Jeg bliver også meget rørt og fyldes af taknemlighed over at få lov at være i en menighed som Din Frikirke."

Et troshjem

Har Gud vist dig noget, som I som menighed er på vej ind i?

”Et ord, vi arbejder med, er, at vi gerne vil være et ”troshjem”. For os betyder dette ord et sted, hvor vores tro finder hjem, og hvor vi føler, at vi er hjemme. Når man kommer ind i kirken, skal man helst få samme oplevelse, som når man træder ind i et hjem.”

Svend synes, at ordet ”troshjem” klinger bedre hos flere end vendingen et ”åndeligt hjem”.

”For mig er “åndeligt hjem” et lidt mere diffust begreb. Hvad mener vi, når vi siger det?” spørger han.

Han fortæller, at det nogle gange er svært at holde fast i at være et troshjem, fordi man let kommer til at skabe noget, der ligner en institution eller en organisation.

Gitte var i en hvileperiode, da hun for tre år siden skiftede til Din Frikirke. Dengang startede hun med at vande planter, og i dag sidder hun i menighedsrådet. Privatfoto

Vital

Et af redskaberne i menighedens selvforståelse var i fællesskab at gå igennem samtaleprocesser med udgangspunkt i et menighedsudviklingsmateriale fra Vital. Et materiale, som Svend var en af drivkræfterne bag. Andre menigheder i Evangelisk Frikirke Danmark, som Din Frikirke er en del af, har efterfølgende også brugt materialet, ligesom enkelte baptistkirker har. Formålet var at udvikle menighedens forståelse af sig selv.

Forløbet i Din Frikirke varede omkring tre år.

”Når vi havde forstået, hvem vi var, kiggede vi på, hvad vi skulle gøre noget ved, hvad skulle forandres. Dernæst kiggede vi på, hvad vi ville arbejde hen imod, hvad var drømmen. Det bedste ved det hele var, at projektet ikke blev ledelsens projekt, men det blev menighedens fælles projekt.”

“Gennem Vital blev vi bevidste om, at det gode fællesskab var blevet så godt, at det var svært at blive en del af. Vi arbejdede med at udvikle en kultur i menigheden, hvor vi er kirke. Vi går ikke i kirke – vi er kirke.”

Gudstjenester med dialog

”Vi vil gerne have dialog under gudstjenesten. Meget af det, som Jesus sagde, blev sagt i dialog med mennesker. Sådan vil jeg også gerne dele evangeliet.“

Man har arbejdet med forskellige tilgange til gudstjenesten, så der foregår noget i hele kirkerummet, og at prædikenen er mere end enetale. Derfor bliver menigheden ofte inddraget i en samtale om dagens bibeltekst.

”Vi har mange forskellige slags gudstjenester. Fx refleksionsgudstjenester med tid til stilhed og eftertanke for så at dele, hvad Gud viser den enkelte. Vi har gudstjenester, hvor vi former en prædiken sammen i mindre grupper efter oplæg,” fortæller Svend.

Børnene er ofte med til gudstjenesten med en aktivitet bagerst i kirken, som relaterer til prædikenen. Svend inddrager dem som slutning af gudstjenesten.

”Vi har også lovsangsgudstjeneste, som er bundet sammen af enkelte tanker fra lovsangslederen, og gudstjenester, hvor vi ændrer opsætningen i salen, så der er plads til, at menigheden sammen bygger en illustration af fx templet. Ofte er der også plads til et ord fra nogen til sidst i gudstjenesten. Her oplever menigheden, at der åbnes for en nærhed. Det, som bliver delt, rører ofte mange.”

Indimellem kræver gudstjenesten, at Svend er lidt kaospilot og tør miste kontrollen, men stadig have styringen og bibringe tryghed til alle.

“Det er vigtigt for mig, at menneskerkan opleve sig trygge ved gudstjenesten, men ikke kontrollerede. At der opleves tillid til at blive ledt og ikke styret. Min autoritet ligger ikke i min titel som præst. Den ligger i at turde gå foran gennem det, der møder os, og tage hånd om det, som måtte være problematisk eller kræve et svar eller omsorg.”

> *”Min autoritet ligger ikke i min titel som præst. Den ligger i at turde gå foran gennem det, der møder os, og tage hånd om det, som måtte være problematisk eller kræve et svar eller omsorg.”*
>
> ***- Svend Vestergård Jensen, præst i Din Frikirke, Haderslev***

Efter nogle års ansættelse tog Svend et års orlov. Det åbnede muligheden for, at mange i menigheden kunne byde ind og udvikle på, hvad det vil sige at være kirke. Samtidig blev Svend fri af tanken om, at se menighedens ve og vel som sit ansvar. “Denne frihed gav mig ny energi til at være hyrde for menigheden.”

Medlemskab og dåbssyn

“Over de sidste mange måneder har vi oplevet en jævn vækst i antallet af medlemmer. Det gælder også for antallet af besøgende, som vil se, hvordan vi er, og hvordan vi holder gudstjeneste. Vi optager menighedsmedlemmer på baggrund af deres tro på Jesus.”

Din Frikirke har både barnedåb ud fra et metodistisk dåbssyn og den troendes dåb.

I Evangelisk Frikirke har den lokale kirke selvbestemmelse i forhold til, om man vil praktisere barnedåb eller troendes dåb eller begge dele.

Svend er gift med Jette, og parret har tre voksne børn.

I Svends familie har han erfaret stor uenighed om dåbssynet. Derfor er han varsom i forhold til, hvilke ord og vendinger, han bruger i samtale om dåb.

”Jeg tænker, at jeg ud fra Bibelen kan argumentere for både det metodistiske barnedåbssyn og troendes dåb. Jeg vil ikke gøre mig til herre over, hvilken dåb, der er den ”rette” – (hvis der er en ret dåb). Jeg tror ikke, at Gud havde tænkt, at dåben skulle adskille kristne,” slutter Svend.

Møder & Arrangementer

GRATIS ADGANG
HOLOCAUST
MINDEKONCERT
26. JANUAR KL. 19.00
SCT. JOHANNES KIRKE, FREDHØJ ALLE 2, 7400 HERNING

FØLG OS PÅ FACEBOOK
facebook.com/Udfordringen.dk

AGLOW 45 ÅR I DANMARK
Aglow står med Israel
Grupper for mænd og Grupper for kvinder
Ønsker du at starte Aglow i dit område? - skriv til info@aglow.dk
info@aglow.dk • mobil 2133 8642
www.aglow.dk • facebook.com/aglowinternationaldanmark

Støt vores annoncører - de støtter os.

Diverse

Erhverv

AXELTEK
Industri Elektronik
Reperation af frekvensomformere og Cnc-drev
Nørresundby 25 21 31 67

Overnatning

Bed&Breakfast oven på Udfordringen i Christiansfeld

Bo på Det Gamle Posthus i Jernbanegade 1 i verdensarvsbyen Christiansfeld 15 km syd for Kolding. 1 værelse med dobbeltseng eller 2 senge på 1. sal med adgang til køkken og bad. Kun 400 kr. pr. døgn.
Morgenmad kan evt. købes i Café Morgenstjernen i samme bygning.

Bestil hos Margit: mobil 40 31 02 50

Annoncer: - tlf. 26 81 77 18
Mail: annoncer@udfordringen.dk
Se oversigt over priser og deadlines her:
Udfordringen.dk/Annoncer

Hvis avisen udebliver...

Hvis avisen udebliver, kan du benytte kontaktformularen på udfordringen.dk - klik på det røde felt 'Udeblev avisen?' midt på siden og udfyld felterne.
Så sørger **Bladkompagniet** for efterlevering 1-2 dage efter reklamation.

LÆSERINDLÆG

Profetisk dryp, januar 2026:

Du er VALGT!

Juleaften 2025 var jeg og nogle familiemedlemmer til gudstjeneste, traditionen tro, for at markere Jesu fødsel. Normalvis kommer jeg i frikirkelige kredse, også i forbindelse med juleaften, men lige denne juleaften bestemte vi os for at tage til den nærliggende lokale folkekirke og nyde at synge nogle julesange sammen med andre der. Andet forventede jeg sådan set ikke; jeg forventede blot glæden over at synge julesange. Det, som skete i den folkekirke, imens vi var der, kom fuldstændigt bag på mig, og jeg oplevede det som et profetisk tegn eller hilsen til os alle.

Imens præsten talte med emnet – du er valgt! – begyndte Guds herlighed at manifestere sig i lokalet. Når jeg normalvis træder ind i et lokale, mærker jeg meget stærkt de følelser, som er til stede i rummet. Jeg fik følelsen af så meget tristhed, "gråthed", modløshed, frygt, angst, bekymrethed, tungt bebyrdethed i de mennesker, der var til stede. Denne præst, som talte i kirken, var virkelig salvet af Gud og bragte ret hurtigt en anden atmosfære ind i lokalet igennem hans tale. Min bonusdatter, som sad ved siden af, og som læser teologi og påtænker at blive folkekirkepræst, klemte min hånd og hviskede med begejstring til mig: Kunne du mærke det? Jeg smilede og blev så glad, at vi begge mærkede, at Guds herlighed skiftede atmosfæren. Pludselig, ved præstens tale om at være valgt, skiftede atmosfæren til lethed, ubekymrethed, flere og flere smilede i hjørnerne, alle var med, der blev grinet, og menneskers ansigter virkede pludselig lettede. Alle gik opløftede og glade derfra uden at vide helt, hvad der var sket. For mig var det klart og tydeligt, at Guds herlighed var steget ned. Jeg har igennem flere år studeret og praktiseret at manifestere Guds herligheds atmosfære for at hjælpe de mennesker, Gud har sat omkring mig, til at blive påvirket af frugterne af hans nærvær. Det var virkelig en speciel og overnaturlig oplevelse at være til denne julegudstjeneste. Når Guds herlighed kommer til stede i et lokale på denne måde, begynder Gud at tale til mig ofte meget stærkt og med lange sætninger. Jeg er blot ikke vant til, at det sker i folkekirkesammenhæng. Dette oplevede jeg som et tegn, som vil ske i mange folkekirker og andre kirker i året 2026. En helt ny bølge af vækkelse med Guds herlighed stærkt til stede, som vil manifestere sig med tegn, undere og mirakler i flere og flere folkekirker og andre kirkesamfund. Jeg oplevede, at Gud talte om stærke alliancer imellem forskellige kirker, ligesom jeg med frikirkebaggrund sad og holdt min bonusdatter i hånden det meste af gudstjenesten, som ud fra min profetiske oplevelse illustrerer "den begejstrede folkekirke". Jeg hørte klart og tydeligt 1. Korintherbrev 12, 12-13: "For ligesom legemet er ét og har mange lemmer, og alle legemets lemmer, skønt mange, er ét legeme, sådan er det også med Kristus. For med én ånd blev vi alle døbt til at være ét legeme…."

Danmark, du er valgt til at blive let, blive styrket og blive fyldt op af ny kraft og ny styrke, ligesom disse mennesker, som jeg oplevede under gudstjenesten på min juleaften, gik uventede, frie og glade hjem fra den pågældende folkekirkegudstjeneste. På samme måde vil jeg gøre levende for dig, at jeg sender nu og her min engel til dig for at give dig et himmelsk måltid, hvor du beordres til at spise og samle dig nye kræfter til den rejse, jeg har for dig (1. Kongebog 19, 5-6. Da lagde han sig og faldt i søvn under gyvelbusken, og se, en engel rørte ved ham og sagde: "Stå op og spis!" Da han så sig omkring, lå der ved hans hoved et brød bagt på glødende sten og en krukke med vand. Han spiste og drak og lagde sig til at sove igen.)

Og på samme måde oplevede jeg, at Herren sagde til os, at han ville styrke os og overraske os med et himmelsk måltid. Han vil sende undsætning og styrke os, så vi kan klare vores rejser godt i forhold til det, han har udvalgt os til hver især! – Du er valgt til en opgave, til en mission, til nye eventyr, til at sprede godt nyt, til ny glæde, til ny kraft og styrke, til ny ild, til at manifestere tegn, undere og mirakler, til at skifte atmosfære.

TABITA ESTERA KJER
(EN DEL AF DANSK PROFETISK NETVÆRK OG KOMMER I CITYKIRKEN AARHUS).

Læserindlæg er udtryk for læserens egen holdning.
Send dit indlæg til:
redaktion@udfordringen.dk

Spændende læsning på HOSIANNA.DK

Læs de opmuntrende beretninger om Hans Nielsen Hauge og Egon Falk, som begge har brugt deres liv på at forkynde evangeliet.

Hans Nielsen Hauge
- Manden, der forandrede Norge
Af Alv Magnus, 392 sider. 299 kr.
Forlag: Scandinavia

Egons bog
- En bornholmsk fiskerdrengs liv i Afrika - som menneskefisker.
200 sider. 198 kr.
Forlag: Udfordringen

Følg Udfordringen på Facebook
og Instagram, hvis du vil holde dig opdateret på historier og indhold fra avisen.

"Evangelisk Alliances bedeuge levede op til sine styrker"

Af Lisbeth Morell Jepsen

Børn, unge og voksne deltog i den netop afsluttede bedeuge, hvor temaet var Guds Trofasthed. Ifølge formand for Evangelisk Alliances bestyrelse Erik Holmgaard levede ugen op til sine styrker, som er fællesskab på tværs flere gange på en uge.

"Bedeugen har levet op til sine styrker, som er, at vi kan mødes flere gange i løbet af en uge," siger Erik Holmgaard, formand for Evangelisk Alliances bestyrelse.

Evangelisk Alliances bedeuge holdes i mange europæiske lande. I år var det fra 11. til 18. januar. Programmet ser forskelligt ud i de forskellige danske og europæiske byer. Årets tema var trofasthed. Et meget aktuelt emne, mener Erik Holmgaard.

"Der er generelt en manglende trofasthed i verden, hvor man ikke i samme grad kan regne med dem, man plejer at kunne regne med. Derfor er det vigtigt at blive mindet om Guds trofasthed. Temaet er besluttet fra centralt hold, og vi har omsat det, så de passer til danske forhold."

Bedeugefolderen er tænkt som inspiration til en andagt og ikke en prædiken. Det er en bedeuge, hvor lokale kirker sammen planlægger møderne. Intentionen bag ugen er, at bøn fylder centralt både i tid og fokus.

"Vi er på besøg hos hinanden, hvilket betyder, der også er en vært. Værterne skal stå ved, hvem de er og samtidig tænke over, hvordan man gør det godt for sine gæster. Man må gerne mærke, at man er "i byen." På den måde at der sker noget nyt."

"Børn og unge er kirkens nutid"

Som noget nyt har Evangelisk Alliance i år arbejdet sammen med fire "testefterskoler" i håbet om, at bønnen og det at mødes på tværs som kirke bliver videregivet til de næste generationer.

"Vi er godt klar over, at unge ikke bare overtager voksnes koncepter. Det skal holdes i live og viderebringes til dem. Man har talt meget om, at børn er kirkens fremtid. Jeg tænker,

> ***"Hvis ikke børn er en del af kirkens nutid, kan vi ikke regne med, at de automatisk bliver en del af kirkens fremtid."***
>
> ***- Erik Holmgaard***

at børn er en del af kirkens nutid. Hvis ikke børn er en del af kirkens nutid, kan vi ikke regne med, at de automatisk bliver en del af kirkens fremtid," siger han.

Skitur og bøn for unge

Anders Rasmussen er lærer på Frøstruphave Efterskole, der var en af testefterskolerne. Han fortæller, at bedeugen var en del af skolens skitur til Norge.

Erik Holmgaard er formand for Evangelisk Alliances bestyrelse og præst i Haderslev.

Anders Rasmussen, lærer på Frøstruphave Efterskole, integrerede bedeugen i skolens skitur.

Saralystkirken med John Lorenzen som præst var vært ved bedeugens festgudstjeneste.

"Eleverne boede i mindre hytter, hvor de spiste sammen og sov sammen. Der blev holdt fire morgenandagter med bøn. Eleverne blev inviteret til at bede med, men i den hytte, hvor jeg var, var det kun mig, som bad."

Der var også fire aftenarrangementer, to i hytterne og to, hvor alle 140 unge og voksne var samlet.

"På de to hytteaftenarrangementer bad vi popcornbøn. Det er meget korte skiftevise bønner med kun nogle få sætninger. På første popcornbønnemøde bad vi for unge i vanskelige situationer. Eleverne bad med megen frimodighed. Den anden aften med popcornbøn var takkebøn for turen."

De to fællesmøder med 140 samlet var vidt forskellige, fortæller Anders Rasmussen:

"Til det første fællesmøde sad vi alle i stilhed og bad hver især for tre mennesker. Tilsammen havde vi bedt for omkring 500 mennesker på kort tid," siger Anders og fortsætter: "Eleverne købte ind på arrangementerne. De var medlevende, og de sang også højere, end de normalt gør derhjemme."

"Den anden fællesaften bad vi alle højt sammen - i en stor pærevælling. Der var en summen i rummet, og jeg synes, det fungerede fint. Nogle har sikkert tænkt, at det var lidt underligt."

Festgudstjeneste i Saralystkirken i Aarhus

I Aarhus blev bedeugen sluttet af med en festgudstjeneste i Saralystkirken, hvor John Lorenzen er præst.

"Der deltog folk fra mange forskellige kirker. Der var et par hundrede samlet."

Det er første gang til et Evangelisk Alliances regi, at der var et målrettet børneindslag. Omkring 25 børn var med.

Forskellige præster medvirkede under gudstjenesten. Den musikalske del bød på salmer og lovsange - både på engelsk og dansk.

Gudstjenesten var arrangeret af Saralystkirken i samarbejde med Skt. Pauls Kirke, Bykirken og Metodistkirken.

Efter gudstjeneste var der kaffe. Mange blev hængende og talte sammen. Slutteligt spiste arrangørerne sammen.

"Det relationelle er vigtigt for os, og vi prioriterer bevidst at være sammen - uden en fast dagsorden. Det, tror vi, er vigtigt, både for kirken som helhed og for kirken i Aarhus," slutter John Lorenzen.

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 3-2026:

Henning Fredensborg

Kodeord: Ahornsirup

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til: mail@udfordringen.dk

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 3.2.26. Vinderen får direkte besked og offentliggøres her på siden den 8.2.26.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk. Vælg mellem bøger, bibelord i træ, cd'er og film.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

God fornøjelse!

Scan qr-koden og se løsningen for uge 3:

Find bøger fra mange forskellige forlag på

Hosianna.dk

*Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller**

**Gælder ved levering i DK*

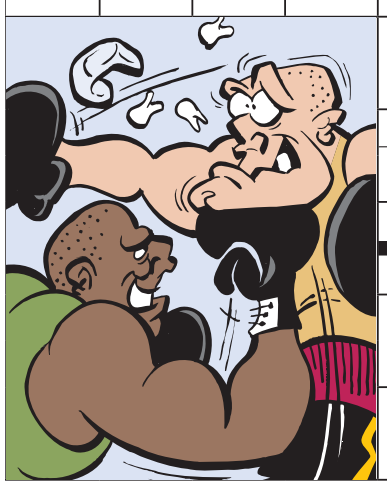

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!

- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

Er ånd og oprustning de to værste ord man kan sætte sammen?

I podcasten Lyt til KLF taler værter og gæster om åndelig oprustning, tv-regioner, ris og ros.

Teolog Leif Andersen og TV direktør Lone Sunesen er gæst i Lyt til KLF.

Der kan være mange gode takter i åndelig oprustning, men kan kristendom bruges i krigsøjemed? Og er regionalt tv det bedste bud på åndelig oprustning?

I Lyt til KLF fra 14. januar kommer man vidt omkring, når samtalen med teolog Leif Andersen handler om at tage det store overblik, til en snak med tv-direktør for TV Midtvest Lone Sunesen om regionalmediernes betydning og opgaver.

Vi skal passe på med at blande tro og politik, hvis du spørger teolog Leif Andersen, der i podcasten gennemgår de forskellige faldgruber i det – samt minder os om, hvad kristendommen egentlig står for.

Direktør Lone Sunesen fortæller, hvorfor hun mener, at en regional tv-station som TV Midtvest på daglig basis leverer rigtig mange af de ting, som efterlyses af politikerne, når de ønsker åndelig oprustning

KLF 100 år

KLF fylder i år 100 år, og i den anledning vil der i løbet af året blive delt små klip på de sociale medier, der giver indblik i KLFs holdninger gennem tiden. Og selv om der måske er nogle ting, man ser anderledes på i dag, så oplever generalsekretær Mikael Arendt Laursen, at grundkernen og hovedformålet er det samme i dag.

Find podcasten på udfordringen.dk/podcast/

Radio - Programmer om tro på P1

Ph.d. Hanne Bess Boelsbjerg, uddannelsesleder Michael Stubberup og præst Liselotte Hornemann Kragh er gæster i Pilgrim. Foto: Pilgrim

Søndag 25/1
10.03 Gudstjenesten fra Vivild Kirke. Aarhus stift. Sidste søndag efter Helligtrekonger
Prædikant: Signe Helbo
Vært: Malene Fenger-Grøndahl
Salmer:
DDS 402: Den signede dag
DDS 289: Nu bede vi den helligånd
DDS 673: O Guddoms-sol fuldstærk og blid
DDS 58: Jesus, frelser og befrier

11.03 Pilgrim - i møde med døden. På kant af tiden
Hvilken betydning har det, at vores tid er til låns, og giver det et bedre liv, når man bevidst forbereder sig på at dø?
Ph.d. Hanne Bess Boelsbjerg, uddannelsesleder Michael Stubberup og præst Liselotte Hornemann Kragh deler personlige erfaringer omkring mødet med døden og reflekterer over danskernes forhold til døden som en del af livet. Kan vi hjælpe en bedre dødskultur på vej, eller er det mere hensigtsmæssigt at holde døden på afstand, indtil den en dag melder sig af sig selv? Sendes også mandag kl. 04.03.

15.03 Hvad ville Jesus have sagt?:
Vi vil allesammen gerne gøre vores bedste. Men det er ikke altid, vi ved, hvad det bedste er.
Og hvem spørger vi, når vi er i tvivl? Hvad med at spørge det, ifølge kristendommen, mest perfekte menneske? Jesus. Hvad ville Jesus have sagt: for dig, der elsker Jesus, dig, der ikke ved, hvem Jesus er, og dig, der leder efter argumenter for, hvorfor vi overhovedet nogensinde har fundet på at lave radio om ham. Sendes også lørdag 22.03.

Torsdag 29/1
11.03 Bibelen Leth fortalt
Forfatter Kristian Leth mener, at Bibelen er verdens vigtigste bog. Sammen med journalist Lauge Hendriksen forsøger han at besvare spørgsmålet: Kan vi overhovedet forstå os selv og det samfund, vi lever i, hvis ikke vi forstår Bibelen? (Sendes også 21.03 og lørdag 16.03).

Lørdag 31/1
15.03 Ditlev og dæmonerne
Hvorfor findes det onde og dæmoniske udenfor og indeni os mennesker? Det spørgsmål undersøger præst og forfatter Kristian Ditlev Jensen i denne programserie sammen med sin medvært Christoffer Emil Bruun og en række gæster. Med afsæt i Kristian Ditlev Jensens personlige oplevelser dykker værterne ned i nogle af livets mørke skyggesider.
Sendes også søndag kl. 19.03.

Søndag 1/2
10.03 Gudstjeneste fra Gjellerup Kirke, Ribe stift. Septuagesima
Prædikant: Inge Marie Kirketerp Hansen
Vært: Malene Fenger-Grøndahl
Salmer:
DDS 753: Gud, du som lyset
DDS 370: Menneske, din egen magt
DDS 367: Vi rækker vore hænder frem
DDS 518: På Guds nåde

Udvalgte programmer på DR / Kristne TV-kanaler

DR1

Søndag 25/1
10.00 Gudstjenesten: Niels Hausgaard - Jeg er ikke længere bange for døden
Selvom døden er noget, vi helst ikke taler om, så er den uundgåelig. Derfor har vært Sofie Østergaard inviteret Niels Hausgaard med til gudstjeneste om netop det. For Hausgaard har selv oplevet at være død, og sjældent har han haft det så godt som i de minutter, det varede. Præst Thomas Neergaard står for gudstjenesten.
Sendes også på DR2 kl. 14.00.

Lørdag 31/1
18.50 Før søndagen: "Lys og lindring" er ugens salme, som Katrine Muff og Mathias Hammer præsenterer og synger for seerne. I "Før søndagen" synger Muff, Hammer og DRs kor fra den store danske sang- og salmeskat, der er opbygget gennem århundreder.

DR2

Søndag 25/1
14.00 Gudstjenesten fra Sct. Jørgens Kirke ved sognepræst Thomas Neergaard og Niels Hausgaard som gæst.
Genudsendelse fra DR1 kl. 10.00.

Tirsdag 27/1
19.10 Nazisternes storhed og fald (2:3) Britisk dokumentarserie fra 2019. (Rise of the Nazis)
I begyndelsen af 1933 er Hitler blevet rigskansler i Tyskland. Det første, han gør, er at give sine underordnede én enkel opgave. De skal afskaffe demokratiet og gøre ham til diktator. Og på kun seks måneder afvikles den tyske stat, mens tyskernes sind gradvist besmittes med antisemitiske holdninger. Hvordan kunne det ske?

DR1 søndag kl. 10.00: Niels Hausgaard er taget med Sofie Østergaard til gudstjeneste. Foto: Martin Rieck, DR

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv
GOD TV kan ses overalt. Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

KKR-TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:
1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkr.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: v.dk/programmer.

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

Kanal 10

Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:
• SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
• SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
• SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
• SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)
Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net www.ucb.dk/ucbtv.htm Hovedstaden (Airport TV)
Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv
GOD TV kan ses overalt. Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00. Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Andre kanaler

På Thor 1o vest:
Vision Norge, Gospel Channel Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Tysksproget TV

Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30.
Torsdag kl. 16.00. Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15. Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler. BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar. Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein i Sydtyskland.

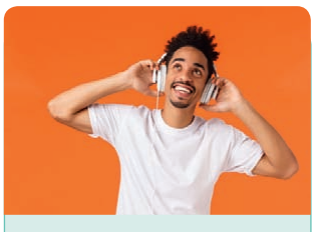

Podcasts på Udfordringen.dk

På Udfordringen.dk/podcast/ finder du link til forskellige podcasts om tro, Jesus og kristendom. De mange podcasts udgives af forskellige kirker, organisationer og private udgivere.

Mangler der en?
Info. om podcast kan sendes til: redaktion@udfordringen.dk

Kristen lokalradio

København Rhema Radio

Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg

Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Radio Ådalen

Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Arkens radio

Kanal 2 i Esbjerg
Frekvens: 93.5 MHZ
Sydenergi: 90.3 MHZ
Web: arkensradio.dk

Norea Radio Danmark

Webradio - http://norea.dk

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR

Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

Radio fri-born.dk

Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24/7. Kan høres på mobil, iPad mm. ved at hente den globale lydstreamingtjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

Info. om lokalradio og podcast kan sendes til: redaktion@udfordringen.dk

MUSIK TJEK

Når hardcore bliver bekendelse

Den kristne hardcore-scene har i de seneste år vist tegn på fornyet vitalitet, særligt i form af nye bands, der ikke er bange for at kombinere kompromisløs tyngde med et klart åndeligt ståsted. Et af disse navne er Amor De Dios, som med debut-EP'en Heaven Sent leverer en udgivelse, der føles langt mere moden og selvsikker, end bandets korte levetid ellers lægger op til.

Selverklæret som 'Straight-Edge Mexican Christcore' lægger Amor De Dios ikke skjul på hverken deres rødder eller deres hensigt. Musikalsk bevæger Heaven Sent sig i et moderne hardcore- og metalcore-landskab, hvor tunge breakdowns, intense vokaler og stramt strukturerede numre dominerer. Tyngden er massiv, men aldrig sjusket, og der er en tydelig disciplin i både komposition og udførelse. Sammenligninger med bands som Counterparts er oplagte, men udtrykket står alligevel selvstændigt i kraft af EP'ens konsekvente åndelige fokus.

Et af EP'ens mest konfronterende numre er 'Aphrodite's Curse', hvor Amor De Dios sætter ord på en form for åndelig erosion, som ofte forbliver uudtalt i moderne kristen musik. Med linjer som "Tolerance of the things I stand against led me to encourage my destruction with decadence" og "I've romanticized my own suffering" beskrives synd som noget, man langsomt accepterer og til sidst omfavner. Det er en tekst, der nægter at pakke menneskelig svaghed ind i pæne formuleringer, og som tør vise, hvordan tro kan udhules indefra, længe før den forkastes åbent.

Denne ærlighed giver Heaven Sent en sjælden tyngde. Troen fremstilles ikke som et statisk mål, men som en kampplads, hvor fejlslagne løfter, skam og erkendelse kolliderer. Når EP'en bevæger sig mellem næsten liturgiske passager og ren hardcore, føles det derfor som to sider af samme bekendelse, snarere end stilistiske eksperimenter.

Heaven Sent vil næppe appellere til alle, og det forsøger den heller ikke. Men for lyttere, der søger hårdtslående hardcore med et ærligt og kompromisløst fundament, er der tale om en bemærkelsesværdig debut. Amor De Dios virker ikke som et band, der lige tester vandene. Snarere som nogen, der allerede ved, hvor de står.

Joey Lønsmann Jensen

Scan QR koden og lyt til nummeret "Aphrodite's Curse"

Kunstner: Amor De Dios - **Titel:** Heaven Sent - **Genre:** Hardcore - **Tilgængelighed:** Alle streamingtjenester

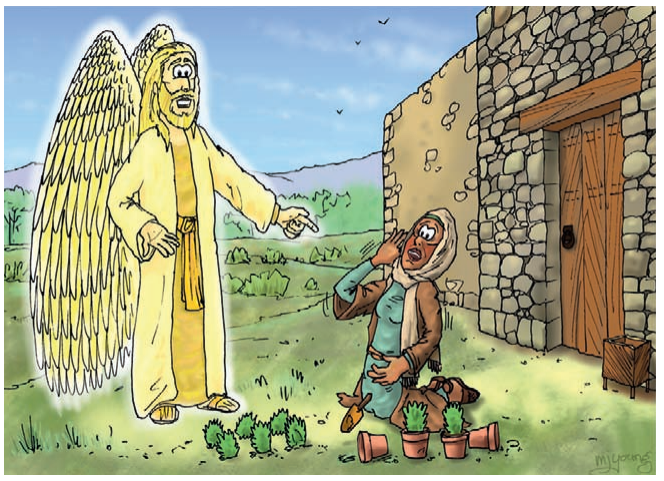

En dag viste Herrens engel sig for Manoas kone og sagde til hende, at hun ville blive gravid og føde en helt særlig søn.

Manoa bad derefter Gud fortælle dem, hvordan de skulle opdrage det helt særlige barn, de skulle få.

En engel varsler Samsons fødsel

I Dommertiden boede israelitterne i Det hellige Land, men de gjorde ofte det, der var ondt i Herrens øjne. Derfor straffede han dem gennem nabofolk som fx filistrene, indtil de omvendte sig. Derefter gav Herren dem flere gange en "dommer", som dels regerede landet, dels bekæmpede fjenderne. Den mest berømte af dommerne var den bomstærke Samson.

"Israels folk gjorde igen, hvad der var ondt i Herrens øjne. Så udleverede han dem til filistrene, der undertrykte dem i 40 år.

På den tid boede der en mand ved navn Manoa fra Dans stamme i byen Zora. Hans kone kunne ikke blive gravid, så de havde ingen børn.

En dag viste Herrens engel sig for Manoas kone og sagde til hende: "Du har aldrig kunnet få børn, men du vil snart blive gravid og føde en søn! Du må ikke drikke vin eller øl eller spise kød fra noget urent dyr. Du må heller ikke klippe din søns hår, for han skal være naziræer og særligt indviet til at tjene Gud fra fødslen af. Han skal tage de indledende skridt til at befri Israel fra filistrenes undertrykkelse."

Kvinden gik straks til sin mand og sagde: "En mand fra Gud viste sig for mig. Han så ud som en Herrens engel, frygtindgydende! Jeg spurgte ikke, hvor han kom fra, og han sagde ikke, hvad han hed. Men han sagde: Du skal blive gravid og føde en søn! Du må ikke drikke vin eller øl eller spise noget, der er ceremonielt urent. Drengen skal nemlig være naziræer og særligt indviet til Gud fra fødslen af og indtil han dør."

Da bad Manoa til Gud: "Herre, lad dit sendebud komme tilbage til os og forklare os, hvordan vi skal opdrage den dreng, du vil give os." Gud hørte hans bøn, og englen viste sig igen for Manoas kone, mens hun sad ude på marken. Hendes mand var der ikke, så hun løb straks hjem til ham og sagde: "Nu er han der igen, den mand, som viste sig for mig forleden!"

Manoa skyndte sig med sin kone og spurgte manden: "Var det dig, der talte til min kone forleden?" "Ja, det var mig," svarede han. "Når nu det sker, som du har lovet, hvordan skal vi så opdrage drengen?" Herrens engel svarede: "Din kone skal gøre, som jeg sagde. Hun må hverken spise druer eller rosiner eller drikke vin eller øl, og hun må ikke spise noget, der er ceremonielt urent."

Så sagde Manoa: "Vi vil gerne slagte et gedekid og give dig et måltid mad, hvis du vil vente lidt." Englen svarede: "Selvom jeg venter, vil jeg ikke spise jeres mad. Men hvis I vil ofre et gedekid, så giv det som et brændoffer til Herren." (Det var ikke gået op for Manoa, at det virkelig var en engel).

"Sig os dit navn," fortsatte Manoa, "så vi kan ære dig og fortælle om dig til andre, når dit ord er gået i opfyldelse, og drengen er født." "Hvorfor spørger du om det?" svarede englen. "Mit navn er overnaturligt."

Derefter tog Manoa et gedekid og noget korn og ofrede det til Herren på en klippe. For øjnene af Manoa og hans kone gjorde Herren en overnaturlig ting: Da flammerne slog op fra alteret mod himlen, steg englen opad midt i flammerne. Da Manoa og hans kone så det, faldt de på knæ med ansigtet mod jorden i tilbedelse.

Men englen forsvandt og viste sig aldrig for dem igen. Da gik det op for Manoa, at det var Gud selv i form af en engel. "Vi har set Gud!" udbrød han. "Det er den visse død!" Men hans kone svarede: "Hvis Herren ville slå os ihjel, ville han da ikke have taget imod vores brændoffer eller vist sig for os og fortalt os den vidunderlige nyhed, at vi vil få en søn!"

Da hun senere fødte en søn, kaldte hun ham Samson. Drengen voksede op, og Herren velsignede ham. Og Guds Ånd begyndte at komme over ham med styrke og kraft ved Dans Lejr mellem Zora og Eshtaol."

(Dommerbogen 13, 1-25)

Tegningerne er fra Martin Young's Bible Cartoons. Teksten er fra Bibelen på hverdagsdansk.

"Men englen forsvandt og viste sig aldrig for dem igen. Da gik det op for Manoa, at det var Gud selv i form af en engel. "Vi har set Gud!" udbrød han. "Det er den visse død!" Men hans kone svarede: "Hvis Herren ville slå os ihjel, ville han da ikke have taget imod vores brændoffer eller vist sig for os og fortalt os den vidunderlige nyhed, at vi vil få en søn!""

Sig tak til dine åndelige mødre og fædre

Lederne søgte hverken piger, penge eller popularitet. Derimod gav de medlemmerne af juniorklubben en ballast for livet.

De to klubledere har aldrig rejst rundt og prædiket. De har bare stille og roligt sået ind i menneskers liv, de har blomstret, hvor de er plantet. Der er ikke blevet rendt efter piger, penge og prestige hos dem, fortæller Solvej Allen, som sammen med sin gamle juniorklub besøgte de tidligere klubledere, der nu bor i ældrebolig. Privatfoto

Af Solvej Allen

Der er mange, der gerne vil prædike og belære og lave bullet points og rejse rundt og blive hørt. Jeg har selv prædiket en del rundt omkring, og jeg skal være den første til at indrømme, at det giver et kick, når jeg taler, og tilhørerne begejstres, og jeg får budskabet til at hænge sammen og lande godt, så jeg får god feedback fra tilhørerne. Men "talk is cheap" som det engelske ordsprog siger. At snakke er nemt nok!

Som så mange andre døjer jeg tit med at sove ordentligt. Så lytter jeg midt om natten til nogle af de bedste talere, prædikestolene rundt om i verden kan tilbyde. Særlig Tomas Sjödin fra Smyrna i Göteborg er jeg glad for at lytte til. Simon Ponsonby fra den anglikanske kirke i Oxford kan give mig noget til hjerte og hjerne. Jo, og så hører jeg gamle podcasts med Tim Keller og "Therapy and Theology" med Lysa Terkeust.

Det er mine *go-tos*, mine vandhuller med rent vand i en grumset tid, hvor jeg desværre ofte oplever, at mange store kanoner, som jeg har betragtet som retfærds ege, reduceres til pindebrænde: Piger, penge og popularitet er den økse, der i den sidste tid har fældet mange af de prædikanter, jeg gennem tiden har set op til.

"Rens mit hjerte helt," har jeg lige siddet og sunget med min guitar. For jeg synes, det er blevet lidt snasket, hjertet, efter hvad mine ører har hørt om store kristne kanoner i den sidste tid. Jeg er blevet lidt desillusioneret. Det var lang tid siden, jeg sidst havde grebet guitaren og sunget en lovsang til min Gud.

Jeg hørte engang en historie om en kvinde, der skulle rengøre sit fuglebur. Det var så besværligt altid at gøre det rent med en lille kost og fejebakke, så hun tog en dag resolut støvsugerrøret ind i bunden af buret, mens fuglen sad pænt på sin pind øverst i buret. Det gik så let som en leg, men pludselig fløj fuglen lidt rundt og hovsa, så blev den slugt af støvsugeren.

Damen skyndte sig at flå støvsugerposen op og redde det lille kræ, der var helt grå og næsten ikke kunne få vejret, fordi den havde indåndet alt det støv. Hurtigt tog hun fuglen med ud i badeværelset og gav den en tur under bruseren.

Så var fuglen ren, men helt gennemblødt. Hun tørrede den derefter med føntørreren, og fuglen kom til hægterne igen og blev sat på plads i sit bur. Dagen efter fortalte hun sin nabo historien over hækken.

Naboen var journalist, så han skrev en lille sjov historie om hændelsen i dagens avis. Mange læsere fik et godt grin og skrev ind og spurgte, om fuglen stadig havde det godt. Det gik journalisten så ind og spurgte sin nabo om. "Jo, fuglen lever skam," svarede hun. "Men den synger ikke rigtig mere." Fuglen havde simpelthen mistet sangen af de knubs, den havde fået.

Sådan har jeg også haft det i et stykke tid efter at have hørt om alle de faldne kanoner og oveni dem nogle personlige knubs, jeg selv har fået i kristen sammenhæng. Det er nemt at flette næbbet og miste sangen, når livet er svært. Men det gjorde hjertet godt endelig at fatte guitaren og bryde den lovsangstørke, jeg har gået rundt i længe.

"Rens mit hjerte helt," sang jeg som en bøn, og det var så frisættende og godt. Jeg har besluttet i fremtiden oftere at synge med taknemlighed, for til trods for støvsugerslanger, brusere og føntørrere har jeg umådelig meget at være taknemlig for.

Gud er Gud om alle mand er døde. Gud er Gud om alle land er øde.

"Der er masser af mennesker, der gerne vil fortælle jer, hvad I skal gøre, men I har ikke mange åndelige fædre," siger den gode Paulus i 1. Korinterbrev 4. Nu er det godt 50 år siden, jeg som helt kirkefremmed teenager kom med på en sommerlejr og oplevede, at Gud virkelig kan "rense hjerter helt".

Jeg blev mødt med Guds overvældende kærlighed. Min far blev bekymret og ytrede, at "det sekteriske hysteri forhåbentlig bare er en døgnflue". Men nu har døgnfluen fløjet i 50 år, og gennem hele livet har jeg haft en fantastisk ballast i min tro på Gud.

Efter sommerlejren kom jeg med i en juniorklub. I klubben var der åndelige mødre og fædre, der gav mig de første kram, jeg nogensinde havde fået. De lod mig bo hos dem i weekenden i en tid, hvor mine forældre lå i skilsmisse, og der ikke var rart hjemme. Der var vist endnu ikke noget, der hed mentorskab dengang midt i halvfjerserne, men jeg blev i den grad passet på og rummet og fik sået gode frø i mit liv.

Den juniorklub satte varige spor i mig og mange andre. Flere af os piger fra juniorklubben bevarede venskaber på kryds og tværs, og de fleste af os holder stadig fast i kirkegang og tro. Selv de af os, der ikke længere går i kirke, medgiver, at årene i juniorklubben var fantastiske.

Vi mødes en weekend hvert år, vi juniorpiger, der nu er blevet til seniorpiger. I år blev weekenden holdt i Jylland, og juniorklublederne fra Bethelkirken på Tingvej bor nu i ældrebolig i Mariager, så dem måtte vi lige slå et slag forbi.

I deres varme stue fik vi dengang lov til at lægge luftmadrassen og folde soveposen ud, når det blev for svært derhjemme.

Håret er gråt og Parkinson spøger hos de to kære gamle klipper, men hjerterne er stadig varme overfor os juniorpiger. Vi havde et par skønne timer hos dem og fik traditionen tro en lille bibeltime med oveni det fine smørrebrød, der var købt ind til, vi skulle komme. Snakken gik, og alle de gode minder og oplevelser, vi havde dengang i deres stue, blev genopfrisket.

De to klubledere har aldrig rejst rundt og prædiket. De har bare stille og roligt sået ind i menneskers liv, de har blomstret, hvor de er plantet. Der er ikke blevet rendt efter piger, penge og prestige hos dem.

I deres varme stue fik vi dengang lov til at lægge luftmadrassen og folde soveposen ud, når det blev for svært derhjemme. De havde ikke læst nutidens terapeut-mantra om, at "du kun skal omgive dig med mennesker, der giver dig noget".

Dengang havde jeg ikke meget at give, forhutlet som jeg kom, en turbulensramt teenager i en svær tid i mit liv. Jeg spiste sultent deres gode mad og er ikke engang sikker på, jeg hjalp med opvasken, for det havde jeg ikke lært hjemme. Hvor er jeg taknemlig for, at det var kirkefolk af den kaliber, jeg mødte først, dengang jeg fandt min tro. Ellers er det ikke sikkert, døgnfluen havde fløjet så længe.

Den eftermiddag sagde jeg og de andre juniorpiger tak til de to for alt det, de gjorde for os dengang. For deres åbne hjerter og stuer, deres tålmodighed med vores fnisen under bibeltimerne og deres solide undervisning, der gik op i en højere enhed med deres hverdagsliv.

Hurra, fordi der findes klipper! Nogle, der står solidt i en tid, hvor mange bobler brister og retfærds ege går i spåner rundt omkring. Hvis du har sådan nogle mennesker i dit liv, så husk at sige dem tak, for de er deres vægt værd i guld.

Og for dit eget vedkommende, så mist ikke sangen. For det er, når vi lovsynger midt i det svære, at vores egne liv kan bære, så vi ikke selv går i spåner.

KAN DU SE DIG SELV HER?

En søndag morgen i Galten Valgmenighed.
Solen strømmer ind gennem kirkens vinduer, børnene leger i hjørnet, og en flok frivillige gør klar til gudstjenesten. Der er latter, der er liv – og der er en længsel efter at møde Gud midt i hverdagen.
Det er en menighed, der favner bredt. Et fællesskab af mennesker i alle aldre, flest familier med børn. Nogle er kommet i mange år, mens andre forsøger at finde ud af hvem Jesus er. Flere ønsker at få noget, som de kan fortælle naboen om.
Inden gudstjenesten starter, går de medvirkende ind for at bede, mens andre forbereder en præsentation af det kommende parkursus.
Du har planlagt gudstjenesten med de frivillige. Du har forberedt en prædiken inspireret af en spændende bibeltekst som du glæder dig til at dele. Der er både trøst, tilgivelse, opmuntring og udfordring, som du be'r om vil finde genklang.

Følg QR-koden og læs mere om vores menighed og se hele stillingsopslaget

Eller ring til vores formand, Niels Erik, på 25 18 81 54 og hør mere

Højskolen Acts Academy vil med projektet 'Nyt liv til søen' forvandle den eksisterende sø til en levende blå-grøn oase med fokus på trivsel, læring, biodiversitet, aktivt udeliv og fællesskaber på tværs.

Foto: Acts Academy

Højskole fornyer sø- og naturområde for lokalsamfundet i Kolding

Af Eilis Jokszies

Højskolen Acts Academy vil med støtte fra bl.a. Nordea-fonden forvandle skolens eksisterende sø til en levende blå-grøn oase med fokus på trivsel, læring, biodiversitet, aktivt udeliv og fællesskaber på tværs.

Højskolen har netop fået 2 millioner kroner i støtte fra Nordea-fonden i samarbejde med Folkehøjskolernes Forening (FFD) til et større natur- og fællesskabsprojekt ved søområdet på skolen. Projektet hedder "Nyt liv til søen" og giver mulighed for at gøre drømme til virkelighed.

Et særligt sted

Søen har i mange år været et særligt sted på skolen. Et sted med ro, samtaler, grin, kolde dukkerter og stille stunder. Nu tager skolen næste skridt og giver området nyt liv, så det i endnu højere grad bliver et sted, hvor trivsel, fællesskab, natur og bæredygtighed mødes.

Med projektet ønsker højskolen at tage næste skridt og invitere endnu mere aktivt til fællesskaber på tværs af elever, naboer og lokalsamfund. Det sker gennem miljøvenlig vandrensning, etablering af bade- og adgangsplatforme, sauna samt aktiviteter og undervisningsforløb, der kobler natur, dannelse og ansvar.

Til gavn for både elever og folk i byen

Forstander for Acts Academy, Lars Bo Olesen, ser projektet som et naturligt skridt i højskolens rolle i lokalsamfundet:

"Vi glæder os til at bruge søen og det smukke naturområde langt mere aktivt – og til at skabe reel merværdi for både vores elever og nærområdet i Seest. Som højskole ønsker vi at åbne os endnu mere mod byen og skabe rammer, der bidrager til trivsel, fællesskab mellem mennesker og ansvar for naturen."

Projektet har både en tydelig lokal og pædagogisk dimension. For højskolens elever bliver søen et aktivt læringsrum, hvor de arbejder med naturforståelse, bæredygtighed, personlig udvikling og fællesskab.

Samtidig bliver området et attraktivt rekreativt mødested for borgere i Seest og resten af Kolding – med åbne arrangementer og mulighed for ro, refleksion og udeliv.

Vil skabe aktivitet i området

Sø-området er allerede åbent for offentligheden og bruges i dag af mange lokale – bl.a. skoler og institutioner i Seest, samt Kolding Sportsfisker Forening.

Ambitionen er at skabe et bæredygtigt og langtidsholdbart initiativ, som både elever og lokalsamfund får glæde af – og som på sigt kan inspirere andre højskoler og institutioner.

Arbejdet sættes igang

Med bevillingen på plads indleder Acts Academy nu arbejdet med at sikre de nødvendige myndighedsgodkendelser og går samtidig i dialog med erhvervsliv og lokale samarbejdspartnere for at forankre projektet stærkt i nærområdet.

Projektet løber over de kommende to år og gennemføres i tæt dialog med lokale aktører.

KLUMME

Død far, levende far - Himmelsk far

Da jeg var 17 år, døde min far. Det gav et naturligt savn. Men først som voksen, hvor jeg selv er blevet far, mærkede jeg et andet slags savn og hul. Jeg vidste ikke, hvordan man er far, når jeg ikke har set rollen udfoldet færdigt.

Jeg har en papfar, og jeg har mødt gode mandlige forbilleder i mit liv. Alligevel manglede der noget, da jeg fik børn. En, jeg kunne spejle mig i og lade mig inspirere af.

Sorgen handlede ikke længere kun om at mangle en far, men også en bedstefar til mine børn. En, der kunne give dem alt det, jeg kun fik i glimt.

Jeg blev troende, da jeg var i 20'erne, og denne tro har været fundamental siden. For mig selv.

Men midt i mit forældreskab opdagede jeg noget vigtigt: Gud kan være dér, hvor min far ikke længere kan være.

Ikke som en erstatning, men som et billede på den kærlighed og tryghed, jeg længtes efter og ønsker at give mine børn.

Jesus siger faktisk: "Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer" (Joh 14,18).

Det vers minder mig om, at jeg aldrig selv står alene. Jeg har en himmelsk far.

Men den minder også om, at mine børn har denne himmelske kærlighed. Vi har den faktisk alle sammen.

Når jeg famler, når jeg føler mig utilstrækkelig, så er Gud nær. Jeg behøver ikke være perfekt. Jeg skal bare være trofast og gøre mit bedste. Dén tro ønsker jeg at leve efter, og jeg ønsker at pege på den, så mine børn lærer det.

Jeg er taknemlig for at vide, at vi alle har en himmelsk far, som ønsker os. Som elsker med en kærlighed, der ikke dør.

"Som en far er barmhjertig mod sine børn, er Herren barmhjertig mod dem, der frygter ham" (Sl 103,13).

Måske er det netop den vigtigste arv, jeg kan give mine børn.

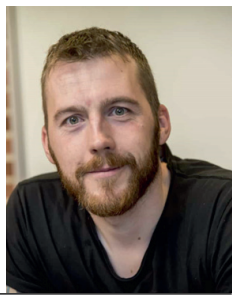

Af Allan Wiinberg

Få Udfordringen leveret gratis hver weekend i to måneder - og få samtidig fuld digital adgang

Tilbuddet er helt uforpligtende og stopper automatisk, når de to måneder er gået, medmindre du ønsker at fortsætte.
Læs mere på udfordringen.dk/tilbud eller scan QR-koden *

** Tilbuddet gælder kun nye abonnenter og til adresser i Danmark*

Bibelen på hverdagsdansk

To flotte udgaver af Bibelen på hverdagsdansk. Mål: 210 x 145 mm
Vælg mellem design 'TEEN' eller 'Brun med torne'

Bestil på Hosianna.dk eller tlf. 7456 2202